ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 104 (4354) ВІВТОРОК, 3 ЧЕРВНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Готуються зміни до державного кошторису

Пленарний тиждень у парламенті розпочнеться зі складання присяги новообраними народними депутатами та суддями Конституційного Суду. Відповідний лист Президента України щодо складання присяги суддів надійшов до Верховної Ради ще минулого тижня і глава парламенту Арсеній Яценюк висловив сподівання, що цього разу це питання не буде заполітизовано.

Першим із законопроектів А. Яценюк запропонував розглянути проект закону щодо наповнення доходної частини бюджету із зауваженнями Президента. СТОР. 2

У НОМЕР

Журналісти збирають гроші на світлофор

Незвичну акцію напередодні Дня журналіста влаштують херсонські газетярі. У четвер, 5 червня, місцеві газети, редакції яких долучаться до заходу, продаватимуть врозліб на кілька відсотків дорожче, ніж завжди. Ціна буде підвищеною лише протягом одного дня. А на зібрані від підвищення кошти журналісти встановлять світлофор на одному з найпожвавленіших та небезпечних переходів — через вулицю Перекопську біля парку ім. Леніна до кіноконцертного залу «Ювілейний». У бюджеті на це, як завжди, не вистачає грошей, тож про безпеку доводиться дбати самим.

Мораторій на перейменування вулиць

Припинити перейменування вулиць в історичній частині Чернівців вирішили депутати міськради. Вони ухвалили рішення давати назви в Чернівцях лише новим вулицям. Зокрема, дві нові вулиці в Садгірському районі міста отримали назви на честь останнього кошового отамана Запорозької Січі, дипломата Петра Калнишевського та гетьмана Івана Виговського, під проводом якого українське військо здобуло перемогу в Конотопській битві.

Чи будуть у нас свої пілоти?

З кожним роком дедалі більше українців вирушають подорожувати повітряним транспортом. Авіаперельоти поступово повертають собі статус явища звичного й доступного. Чи професійні й навчені люди, які їх забезпечують? І, до слова, наскільки доступна для української молоді професія капітана повітряного корабля? СТОР. 9

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

Курсантів-першокурсників ДЛАУ Максима Яцка і Назара Апляса вперше знайомить з кабіною авіатренажера другокурсник Єгор Колесніков (посередині).

ПОДІЇ

Заборона видобутку на найбільшій шахті країни

Територіальне управління Держгірпромнагляду в Донецькій області заборонило ведення робіт із видобутку вугілля на ВАТ «Вугільна компанія «Шахта «Красноармійська-Західна № 1». Таке рішення прийнято після аварії, що сталася у п'ятницю ввечері. На горизонті 708 метрів виникла пожежа. В цей момент під землею перебували 799 гірників. Усі вони протягом трьох годин були виведені на поверхню. Жертв і потерпілих немає. Шахта «Красноармійська-Західна № 1» є найпотужнішою в галузі: тут видобувають до 20 тисяч тонн палива на добу. Вугільне підприємство належить до небезпечних за викидами породи і газу. Роботу буде відновлено після того, як спеціальна комісія перевірить кожен вибій і дасть позитивний висновок. У березні цього року на шахті стався спалах метано-повітряної суміші, внаслідок чого було травмовано трьох працівників.

А у державному підприємстві «Вугільна компанія «Краснолиманська», де 23 травня сталася аварія, продовжують шукати тіла загиблих гірників. Під завалом досі залишаються троє шахтарів, **передає наш власний кореспондент у Донецькій області Ліна КУЩ.**

В Ужгороді подорожчала вода

Із 1 червня в обласному центрі Закарпаття піднято тарифи на водопостачання та водовідведення. Відтепер замість попередніх 3 гривень 40 копійок за кубометр води ужгородці сплачуватимуть по 4 гривні 84 копійки, **повідомляє наш власкор Іван ГУДЗОВАТИЙ.** СТОР. 4

Нелегка доля миротворців

Інцидент стався під час планового польоту військових у рамках місії ООН. Під час заходження на посадку машина втратила керування і впала. На щастя, ніхто з чотирьох членів екіпажу не загинув. Льотчикам навіть удалося самостійно залишити вертоліт. На місці трагедії працюють експерти, котрі мають установити причини аварії.

А тим часом...

Україна прийняла рішення про виплату компенсації сім'ї українського миротворця, котрий загинув у Косово. Про це повідомив начальник сектору безпеки миротворчої діяльності Міністерства внутрішніх справ Олег Савченко. «Україна виплатить родині миротворця, який загинув у Косово, 105 тисяч доларів... Зараз ці документи перебувають у Пенсійному фонді», — заявив пан Савченко. СТОР. 5

Я ВАМ ПИШУ...

Квартири для депутатів

Новообрані депутати Верховної Ради України ще не встигли нічого зробити, зате вже вимагають квартири у Києві. Та хіба ж народ обирав бездомних? На мій погляд, «молоді» депутати поспішають скористатися своїми привілеями при владі. Адже, коли звичайна людина переїжджає на інше місце, то продає старе житло й купує нове. Десь виграв, десь програв — різне буває. А наші обранці, виходить, — безквартирні, бо, очевидно, своє житло попереписували на батьків, дружин, дітей.

Та чи не краще їх поселяти в гуртожиток на час роботи у Верховній Раді? Або нехай беруть у банках (які так рекламують для простих людей) кредит і купують нове житло в столиці. Але їм, бачиш, безкоштовно подавай. А за чий рахунок те «безкоштовно»?..

Ф. САЖІЄНКО.

Кузьмина Гребля Христинівського району Черкаської області.

Якщо відмовимося від газети, чогось не вистачатиме у житті

Як прожити на пенсію у п'ятсот гривень з копійками? За що купувати на зиму паливо, завезти і попиляти дрова, виорати город, придбати життєво необхідні для літньої людини ліки? Про це запитують наші читачі щоразу, коли зустрічаєшся з приводу передплати. Колишня вчителька французької мови Головківської середньої школи Ганна Данилівна Дзядига, котра виграла приз від «Голосу України», також бідкалася на тяжкі часи. Дивовижно красиве це село Чигиринщини, а досі не газифіковане, сільський клуб завалився, роботи для молоді немає.

Попри ці негаразди, Ганна Данилівна передплачує «Голос України». «Звикла, — каже, — до своєї газети. Якщо відмовлюсь від неї, то ніби чогось важливого не вистачатиме у житті. Тому на чомусь іншому заощаджу, а улюблені сторінки «Сім'ю», «Село», «Культуру» читатиму. Ви тільки більше пишіть про простих людей, про дітей війни, як вони бідують, як виживають, — може, хоч трохи прокинеться совість у влади, може, вони, врешті-решт, не гризтимуться, а оглянуться на свій народ...», — **передає наш власний кореспондент у Черкаській області Лідія ТИТАРЕНКО.**

На знімку: Ганна Дзядига з онучкою Маринкою отримали сувеніри від «Голосу України»: косметичку, кепку з фірмовим логотипом, календар, блокнот та ручку.

Фото автора.

КОРОТКО

- З 1 червня у Києві введено обмеження на в'їзд великотоннажного транспорту. У час пік в'їзд таких авто до столиці заборонено, а з 10-ї до 17-ї години зможуть проїжджати лише вантажівки з позначкою TIR.
- У польському місті Щецін проходять Дні української культури.
- Україна вперше стала місцем проведення V Міжнародної щорічної конференції «Практика морського бізнесу», яка зібрала провідних спеціалістів 133 юридичних компаній світу в Одесі.
- Луганські податківці припинили діяльність конвертаційного центру.
- У Херсоні виявлено факти безпідставного завищення приватними підприємцями роздрібних цін на продукти харчування.
- Почесні гості концерту Пола Маккартні у Києві візьмуть участь у збиранні коштів на лікування онкохворих дітей.

(За повідомленнями Укрінформу.)

Готуються зміни до державного кошторису

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Арсеній Яценюк наголосив, що прийняття цього законопроекту відкриває шлях до внесення всіх необхідних змін до цьогорічного державного кошторису. Серед інших важливих законопроектів, винесених на розгляд парламенту цього тижня, — зміни до закону про митний тариф, пакет соціальних законопроектів та блок приватизаційних питань. Якщо уряд внесе до парламенту проект змін до держбюджету-2008, це питання розглядатимуть у четвер.

У порядку денному також низка кадрових призначень, зокрема, заступників Голови Верховної Ради, Голови Фонду держмайна, Голови Антимонопольного комітету, Голови СБУ, членів Нацради з питань телебачення і радіомовлення. Проте, за словами А. Яценюка, депутати досі не дійшли згоди щодо кадрових призначень, тож він звернувся до коаліції з проханням визначитися і внести узгоджені проекти постанов.

Глава парламенту також запропонував керівникам фракцій розробити і за два тижні внести на розгляд парламенту цільовий план дій до кінця 2008 року. За словами А. Яценюка, цей план має передбачати, які пакети законопроектів треба підготувати та ухвалити впродовж нинішнього року, передусім соціальні та економічні закони. «Треба нарешті привнести в роботу парламенту системність і стабілізацію, насамперед економічну, — наголосив А. Яценюк. — В іншому разі це біг по колу. У нас приймають ситуативні рішення і системного підходу у процесах державотворення немає. І ми як парламент мусимо і здатні взяти на себе частину відповідальності». Голова Верховної Ради запропонував назвати цільовий план дій роботи парламенту «Україна-2008».

Лідери фракцій підтримали запропонований порядок денний, внісши свої пропозиції. Зокрема, лідер фракції БЮТ Іван Кириленко, запропонував під час години запитань до уряду, яка проводиться щоп'ятниці, визначити чітку тематику і зваженіше підійти до утворення в парламенті ТСК, адже їх у Верховній Раді діє 12. Лідер фракції «НУ—НС» В. Кириленко наголосив, що немає жодних перешкод для внесення урядом змін до цьогорічного держбюджету, і фракція «НУ—НС» наполягає на негайному розгляді цього законопроекту. А Партія регіонів, за словами її представника Олександра Єфремова, наполягає на заслуховуванні нинішнього тижня звіту уряду про боротьбу з інфляцією, адже ціни в магазинах та на ринках катастрофічно зростають — кілограм сала вже коштує 50 грн. А антиінфляційної програми уряду досі немає. Лідер блоку Володимир Литвин також наполягав на негайному розгляді закону про зміни до держбюджету-2008, зважаючи, що прийняття лише одного закону щодо наповнення доходної частини нічого не дасть. До того ж, підкреслив В. Литвин, треба негайно визначитися із першочерговими соціальними законопроектами.

Юліана ШЕВЧУК.

На знімку: Олег Білорус, Володимир Полохало, Тетяна Бахтеєва

Фото Олександра КЛИМЕНКА

У НОМЕР

Самооборона «Народної самооборони»

Учора біля приміщення секретаріату Президента відбувся брифінг представників депутатської групи «Народна самооборона», що мав передувати їхнім переговорам з Віктором Ющенком. Причому, як зазначив народний депутат Олесь Доній, «Народна самооборона» відмовилася брати участь у спільному засіданні фракції «НУ—НС» з Президентом. «Нам було відмовлено в окремій зустрічі «Народної самооборони» на чолі з Юрієм Луценком із Президентом. Нас намагаються розтягти сепаратно, тому «Народна самооборона» відмовляється від участі у зустрічі», — заявив він. Після цього О. Доній оприлюднив заяву «Народної самооборони», в якій зазначається, що в Україні протягом останніх місяців відбувається створення штучної політичної кризи, а «дії секретаріату Президента призводять до посилення авторитарних тенденцій та узурпації влади окремими політичними авантюристами». Водночас будь-які дії, «спрямовані на реальну боротьбу з корупцією, припиняються за таємними чи явними вказівками секретаріату Президента», а замість цього в державі розпочата кампанія полювання на самостійно мислячих політиків. У зв'язку з цим депутатська група «Народна самооборона» вимагає «відставки Віктора Балоги з посади голови секретаріату Президента як головної діючої особи в саботажі діяльності уряду та фактичного організатора кампанії політичних репресій» та закликає сприяти відставці Генпрокурора за бездіяльність у розслідуванні особливо резонансних справ з розкрадання державного майна на мільярди гривень та за виконання брудних замовних політично мотивованих справ.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Яремче має нового голову

У курортному місті Яремче новим міським головою став Василь Онутчак. Раніше він працював секретарем міськради, а після того, як міський голова Яремче Микола Палійчук став головою Івано-Франківської облдержадміністрації, виконував його обов'язки. На позачергових виборах за крісло міського голови змагалися троє претендентів. За Василя Онутчака віддали свої голоси понад 86 відсотків виборців, які взяли участь у голосуванні. Явка на виборах становила більш як 40 відсотків.

Дарина НАЗАРЧУК.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Книжки, лекції і хороший настрій

Дитячу художню літературу і книжки для розвитку дітей привезла до Миколаївського будинку дитини народний депутат Ірина Геращенко (фракція «НУ—НС»).

«З самого початку колектив Миколаївського будинку дитини приємно вразив мене — тут не просто виховують дітей, а й багато уваги приділяють новаторським методикам. Ми будемо й надалі співпрацювати, допомагати вихователям предметами для розвитку дитини за Монтессорі, навчальними посібниками», — сказала І. Геращенко.

Крім того, вона провела два особисті прийоми громадян — в Миколаєві та в Братському районі області. І якщо в обласному центрі люди прийшли до парламентарія з питаннями, які вимагають дозволу на законодавчому рівні, то в Братському селі Миколаївка мешканці зверталися з усіма своїми проблемами, з-поміж яких головні — газифікація і водопостачання села, правовий аспект відносин селян з місцевим орендарем земельних паїв, а також непроста ситуація зі здаванням молока.

«Родзинкою» візиту стали лекції, прочитані Іриною Володимирівною студентам Миколаївського державного гуманітарного університету імені П. Могили (на тему вступу України до НАТО) і Миколаївського державного університету імені В. Сухомлинського («Свобода слова в Україні»).

Наталя АБРАМОВА.

Миколаївська область.

На знімку: заступник головного лікаря по медичній частині Миколаївського будинку дитини Людмила Ішмурат, народний депутат України Ірина Геращенко, депутат Миколаївської обласної ради, голова обласної партійної організації «Народний Союз «Наша Україна» Олександр Садиков.

Фото Олекси КОЗАЧИНСЬКОГО.

Потрібна третя політична сила!

Народний депутат України від Блоку «Наша Україна — Народна самооборона», голова Української республіканської партії «Собор» Анатолій Матвієнко **(на знімку)** заявив на прес-конференції у Чернігові про актуальність утворення третьої політичної сили з незаангажованих політиків нової генерації.

Нині, на його думку, потрібно дати зелену вулицю молодим людям, які не будуть обтяжені стереотипами минулого. Лідери правих партій повинні перші зробити свій вклад в об'єднавчі процеси, в появу третьої сили. Народний депутат України вважає, що «далі розганяти силу протистояння — шлях в нікуди».

Значну увагу в своєму виступі А. Матвієнко звернув на прийняття змін до Конституції України. На його думку, це погасить нинішні суперечності, протистояння. Однак він вважає, що спеціальна комісія, яка працюватиме над новим проектом Основного Закону, має складатися з представників усіх політичних сил Верховної Ради. «Нам треба набрати 400 голосів «за» нову Конституцію, — сказав А. Матвієнко. — Якщо ми їх наберемо, то головний документ країни можна виносити на всенародне обговорення».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото автора.

Генеральна прокуратура слідство продовжує

Вітчизняні ЗМІ рябіють інформацією про те, що в п'ятницю в ефірі радіо «Свобода» народний депутат від «НУ—НС» Давид Жванія заявив, нібито Президента Віктора Ющенка в 2004 році не отруювали. Говорити про замах на життя тодішнього кандидата на найвищу державну посаду начебто змусила певна група людей із його виборчого штабу. За словами Давида Жванії, якби до цього доклали руку спецслужби, то вони діяли б професійніше. Адже труїти людину так, щоб у неї з'явилися прояви хвороби на обличчі — вершина невігластва, вважає народний обранець. Парламентарій назвав історію із отруєнням Віктора Ющенка «абсолютною безглуздою, яка виглядає насправді просто смішно».

Однак у понеділок прокоментувати журналістам свої резонансні заяви Давид Жванія відмовився, пообіцявши найближчим часом з цього приводу провести прес-конференцію. А от його колега по фракції Роман Зварич твердження парламентарія про те, що Віктора Ющенка не отруювали восени 2004-го, назвав «недоречними». Політик запевнив, що про такі речі не варто говорити привселюдно, навіть якщо стовідсотково впевнений у інформації. Він нагадав, що згідно з медичними висновками доза діоксину в організмі тодішнього кандидати на посаду Президента суттєво перевищувала норму, тож за даних обставин твердження про те, що отруєння не було, Роману Зваричу «видається не зовсім логічним». Отож народний депутат припускає, що в такий спосіб Давид Жванія міг просто намагатися «помститися якимсь чином».

Колишній голова Тимчасвої слідчої комісії Верховної Ради з розслідування обставин отруєння кандидата на посаду Президента Віктора Ющенка, представник Партії регіонів Володимир Сівкович коментувати події журналістам також не поспішає. Мовляв, у листопаді 2005 року, коли комісію закрили, він публічно пообіцяв нічого не говорити на цю тему доти, доки Генпрокуратура не завершить розслідування.

***

«Голос України» звернувся до прес-служби Генпрокуратури з проханням прокоментувати слова народного депутата від «НУ—НС» Давида Жванії щодо отруєння Віктора Ющенка. «Коментувати слова народного депутата не можу. Я не уповноважений на це. Хай свої слова коментує сам», — заявив керівник прес-служби Юрій Бойченко. Водночас, за його словами, кримінальна справа щодо отруєння Віктора Ющенка не закрита, ведеться слідство, оброблено велику кількість матеріалів. «Генеральний прокурор сказав, що визначено вже коло осіб, близько шести чоловік, які підозрюються у цій справі», — зазначив він.

***

Як заявила «Газете по-киевски» прес-секретар Президента Ірина Ванникова, «як високоморальна людина, глава держави не стане реагувати на бездоказові провокації. Вони повинні залишитися на совісті тих, хто про це робить заяви. А нові факти і докази, якщо такі є, треба додати до матеріалів справи, яку уже два роки розслідує Генпрокуратура».

Однак у понеділок прокоментувати журналістам свої резонансні заяви Давид Жванія відмовився

Крапка в розслідуванні

Юрій БУТ.

У зв'язку з ситуацією, яка склалася під час розгляду Верховною Радою України 20 березня 2008 року проекту постанови Верховної Ради України про обрання суддів, відповідно до зауважень, висловлених Головою Верховної Ради Арсенієм Яценюком та народним депутатом Адамом Мартинюком, головою Комітету з питань правосуддя було дано доручення мені, як голові підкомітету з питань формування суддівського корпусу, разом із завідувачем секретаріату комітету, здійснити перевірку обставин згаданої ситуації.

Нами було відібрано письмове пояснення від головних консультантів секретаріату Комітету з питань правосуддя, суддів місцевого Ленінського районного суду Автономної Республіки Крим Лесі Іванівни Українець і місцевого Жовтневого районного суду міста Харкова Миколи Володимировича Федюшина, направлено письмовий запит і отримано відповіді від коменданта охорони Верховної Ради, витребувані у Головному управлінні документального забезпечення апарату Верховної Ради засвідчені примірники стенограм ранкового та вечірнього засідання Верховної Ради 20 березня 2008 року, список осіб, за яким судді пропускались до сесійної зали на засідання парламенту 20 березня 2008 року. Нами було досліджено та перевірено всі зазначені документи разом з постановами Верховної Ради про обрання суддів, які були рекомендовані на обрання того дня, особовими справами суддів Л. Українець та М. Федюшина, також з протоколом засідань Комітету Верховної Ради з питань правосуддя від 19 березня 2008 року. В результаті вивчення і перевірки усього зазначеного масиву документації нами було встановлено наступне.

На своєму засіданні 19 березня 2008 року Комітет з питань правосуддя, відповідно до закону, розглянув подання про обрання Верховною Радою України 25 кандидатів на посаду судді безстроково, в тому числі суддів Л. Українець та М. Федюшина. Перед засіданням всім членам комітету був розданий проект рішення, підготовлений працівниками секретаріату комітету. Я особисто доповідав це питання, і за результатами розгляду комітет прийняв рішення рекомендувати Верховній Раді обрати безстроково на посади суддів 23 кандидати, визначивши голову комітету Сергія Ківалова доповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради, а розгляд питання щодо суддів Л. Українець та М. Федюшина відкласти і створити робочі групи з метою проведення стосовно них перевірки. Відповідно, офіційний текст рішення комітету прізвищ Л. Українець і М. Федюшина не містив.

Верховна Рада України планувала розглянути питання про обрання суддів вже наступного дня, і матеріали готувалися пізно ввечері. Під час обробки матеріалів про обрання 150 суддів один з консультантів комітету, котрий готував матеріали доповідачеві, ненавмисно припустився помилки. Він скористався попереднім проектом рішення комітету, звідки не були вилучені прізвища Л. Українець і М. Федюшина. Унаслідок цього в доповіді на пленарному засіданні Верховної Ради України прізвища Л. Українець і М. Федюшина були помилково оголошені головою комітету Сергієм Ківаловим. Проте в розданому і включеному до Інтегрованої системи обробки законопроектів Верховної Ради України проекті постанови про обрання суддів безстроково, за який голосували народні депутати, помилок не було: судді Л. Українець і М. Федюшин там не згадувалися. А зважаючи на їх відсутність в сесійній залі, їх кандидатури у будь-якому разі не могли б бути розглянуті. За інформацією коменданта охорони Верховної Ради України, судді Л. Українець та М. Федюшин до зали Верховної Ради взагалі не запрошувалися. Більше того, суддя Л. Українець, згідно з проїзними документами, напередодні виїхала до місця роботи в Крим, де і перебувала на час засідання Верховної Ради України.

Відповідно, технічна помилка була негайно виявлена, про що голова комітету Сергій Ківалов того самого дня поінформував народних обранців з парламентської трибуни на вечірньому пленарному засіданні.

Хочу відзначити, що розслідуванням встановлено і рішенням Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя підтверджено: помилкове виголошення прізвищ Л. Українець та М. Федюшина з парламентської трибуни 20 березня 2008 року не спричинило шкоди та жодних негативних наслідків діяльності Верховної Ради України і правосуддю. Причиною зазначеного інциденту, що не відповідає сталій практиці роботи Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя, є технічна помилка одного з працівників секретаріату комітету, яка стала можливою внаслідок порушення виконавчої дисципліни.

Водночас 28 березня 2008 року народними депутатами України В. Стретовичем, Р. Князевичем, Я. Кендзьором, Р. Зваричем, С. Соболевим, О. Шустік, А. Лабунською було направлено депутатське звернення до Голови Верховної Ради України Арсенія Яценюка про внесення пропозиції щодо відкликання голови Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя С. Ківалова у зв'язку з незадовільною роботою на посаді й внаслідок інших обставин, що унеможливлюють виконання ним своїх обов'язків, у зв'язку з обставинами, ключовою з яких було зазначене помилкове виголошення С. Ківаловим прізвищ Л. Українець та М. Федюшина з парламентської трибуни.

На засіданні Комітету Верховної Ради з питань правосуддя 21 травня 2008 року було розглянуто та обговорено також і інші обставини, зазначені у зверненні.

По-перше, це нібито неправомірне внесення до протоколу засідання Комітету Верховної Ради з питань правосуддя від 27.12.2007 року відомостей про обрання рішенням комітету члена комітету Ю. Новикової до складу робочої групи для вивчення питання щодо проблем роботи Вищої ради юстиції. Але після нашої перевірки, і ці документи були надані всім членам комітету, з'ясувалося, що підстав для зловживання не було.

По-друге, підписання С. Ківаловим як головою комітету розпорядження комітету про створення робочої групи з вивчення проблем щодо блокування роботи Вищої ради юстиції. Зазначене розпорядження комітету було скасоване одночасно з його виданням, і невідкладно правильно процесуально оформлене: як рішення комітету.

По-третє, внесення головою комітету С. Ківаловим до порядку денного одного із засідань комітету питання «Про ситуацію, яка склалася у Вищій раді юстиції у зв'язку з блокуванням її роботи». Це питання доповідав голова підкомітету з питань звільнення суддів та реагування на порушення законодавства у сфері правосуддя В. Колісниченко, який, як народний депутат, згідно із законом має право на особисту думку, має право висловлюватися, має право на розгляд комітетом кожної своєї пропозиції; висловлені ним відомості і внесений ним проект рішення були його особисті.

У зверненні групи депутатів також є пункт про внесення С. Ківаловим до порядку денного засідання Комітету Верховної Ради з питань правосуддя 13 лютого цього року законопроекту за реєстровим №0893, який тільки напередодні був повернутий Верховною Радою на доопрацювання до комітету. Регламентом для цього дається десять днів. Але у підписаному головою комітету текстові порядку денного засідання комітету 13.02.2008 року це питання не значиться, було запропоноване у порядку обговорення іншим членом комітету і комітетом відхилене.

Найбільш розлоге питання цього депутатського звернення стосувалося організації перевірки «діяльності» Стрийського міськрайонного суду Львівської області. Комітетом Верховної Ради України з питань правосуддя було прийнято рішення створити комісію у складі народних депутатів: Ю. Бута і С. Олійника, а також працівника секретаріату П. Барнацького з розгляду скарг, які надійшли до комітету від суддів Стрийського суду і від громадян Стрийського району Львівської області. Я особисто, як член робочої групи, перебував на місці подій і зазначив голові цього суду Я. Собківу і голові Апеляційного суду Львівської області В. Господарському, у присутності П. Барнацького, що ми діємо в рамках вимог законодавства стосовно розгляду скарг, ми не приїхали перевіряти діяльність суду. Вони це вислухали і ми почали працювати. Між іншим, за результатами перевірки всі скарги суддів і громадян підтвердились: було порушено кримінальну справу за ст. 97 КПК України, і на сьогодні цим питанням займається прокуратура Львівської області.

І останнє питання, яке було порушено моїми колегами-депутатами, це організація виїзного засідання Комітету з питань правосуддя в місті Львові. Але це питання ініціював наш колега, член комітету і один із скаржників на голову комітету, народний депутат С. Соболєв. Є протокол відповідного засідання комітету. Крім того, було прийнято рішення організувати виїзне засідання не з перевірки діяльності Львівського суду, а з питань реалізації повноважень комітету, визначених чинним законодавством України, здійснення перевірки даних і матеріалів тих скарг, що у значній кількості надійшли, і продовжують надходити до комітету від жителів і організацій Львівської області на діяльність суддів Львівської області.

Висновок членів комітету був однозначний: претензії до голови комітету С. Ківалова обумовлені виключно мінливими особливостями нинішнього етапу політичної боротьби. Навіть самі нечисленні скаржники з числа членів комітету, опинившись перед лицем незаперечних фактів на засіданні комітету, змушені були їх визнати, і говорили абсолютно інші речі, ніж зазначені в їхньому зверненні.

Отже, факти, викладені у тексті і матеріалах депутатського звернення народних депутатів України В. Стретовича, Р. Князевича, Я. Кендзьора, Р. Зварича, С. Соболєва, О. Шустік, А. Лабунської до Голови Верховної Ради, не знайшли підтвердження. Голова Комітету з питань правосуддя С. Ківалов діяв на підставі, в межах повноважень і у спосіб, встановлені законами України.

У результаті обговорення абсолютна більшість членів комітету, 16 з 20 присутніх, проголосувала за рішення, яким комітет визнав відсутність будь-яких підстав для відкликання з посади голови Комітету Верховної Ради з питань правосуддя С. Ківалова, і у внесенні відповідного подання відмовив. Серед тих, хто підтримав рішення, були представники всіх політичних сил, представлених в парламенті і комітеті, зокрема, члени фракцій БЮТ, «НУ—НС», Блоку Литвина і КПУ.

«Проти» проголосували двоє народних депутатів, двоє «утримались».

Здійснивши об'єктивне розслідування, Комітет з питань правосуддя своїм колегіальним рішенням поставив крапку в цій історії, залишивши політичні розбіжності за стінами зали засідання. Рішення комітету направлено Голові Верховної Ради України Арсенію Яценюку і Комітетові Верховної Ради України з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України.

Юрій БУТ,
народний депутат України, голова підкомітету з питань формування суддівського корпусу, блок «Наша Україна — Народна самооборона».

Людям з обмеженими можливостями — другу вищу освіту безплатно

Комітет з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва рекомендує парламенту прийняти в другому читанні проект змін до закону про ліцензування певних видів господарської діяльності. Так, пропонується уточнити повноваження органу ліцензування, дозволивши йому здійснювати попередню (перед видачею ліцензії) перевірку суб'єктів господарювання, якщо це передбачено спеціальним законом, що регулює відносини в певній сфері господарської діяльності.

***

Комітет з питань охорони здоров'я рекомендує парламенту прийняти за основу зміни до закону про ветеринарну медицину, які регулюють повноваження Державного департаменту ветеринарної медицини. Якщо їх ухвалять, цьому органу доведеться керуватися виключно вимогами Міжнародного епізоотичного бюро при встановленні обмежень або заборони на експорт, імпорт чи транзит тварин, продукції тваринного походження та сільськогосподарських продуктів з окремих країн або регіонів у зв'язку з виникненням особливо небезпечних хвороб, у тому числі спільних для тварин і людей.

Водночас до запропонованого законопроекту представники комітету висловили низку зауважень. Приміром, зазначалося, що посилання у проекті на вимоги Міжнародного епізоотичного бюро потребує конкретизації та узгодження з іншими положеннями цього закону. Зверталася увага й на те, що відповідно до постанови Кабінету Міністрів від 30 серпня 2007 року Державний департамент ветеринарної медицини реорганізовано у центральний орган виконавчої влади Державний комітет ветеринарної медицини України.

***

Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів підтримує проект змін до деяких законів з питань вищої освіти, які допоможуть усунути перешкоди на шляху вільного доступу до здобуття вищої освіти інвалідами. Якщо вони будуть ухвалені, то особа, яка стала інвалідом вже після здобуття вищої освіти певного освітньо-кваліфікаційного рівня, і через стан здоров'я за висновком лікарів не може працювати за фахом та потребує професійної перепідготовки, має право на безплатне отримання другої вищої освіти того самого або іншого освітньо-кваліфікаційного рівня за іншою спеціальністю на конкурсній основі в державних і комунальних вищих навчальних закладах.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Проголосували за програму кандидата

Минулої неділі в Кам'янці-Подільському обирали нового міського голову. Чотири кандидати виявили бажання позмагатися за це крісло. Серед них — священик, керівник шахового гуртка, директор приватного підприємства та посадовець із багатолітнім стажем і заслуженим авторитетом. За останнього — Анатолія Нестерука, підтриманого основними партійними силами самовисування,— кам'янчани й віддали найбільше голосів, що забезпечили його перемогу. За попереднім підрахунком, керувати містом йому довірили понад 80 відсотків громадян, котрі прийшли на дільниці. Люди позитивно оцінили програму А. Нестерука, зокрема, його «завдання номер один» — повернути в комунальну власність стратегічні об'єкти: водоканал та теплове господарство, що нині в руках ЗАТ «Тепловоденергія», котре підняло тарифи до чи не найбільших в Україні показників.

Віра ШПИЛЬОВА.

У Кам'янці-Подільському — новий голова

Голова Київської облдержадміністрації Віра Улянченко вручила державні нагороди, а також ключі від десяти автомобілів для багатодітних родин з нагоди 35–річчя утворення Вишгородського району *(Укрінформ)*

Міжнародна велогонка українсько–польської дружби стартувала на Тернопільщині *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ЛУГАНСЬК

Пам'яті героїв-пожежників Чорнобиля

У Луганську відбулися відкриті 21-ші Міжнародні змагання з пожежно-прикладного спорту. Цей меморіал пам'яті героїв-пожежників Чорнобиля, що став уже традиційним, зібрав 15 команд із 9 країн. Три дні спортсмени демонстрували свою майстерність на стадіоні спортивного оздоровчого комплексу ГУ МНС України в Луганській області. На цій арені п'ять років тому під час чергового міжнародного меморіалу було встановлено 13 світових рекордів. І першого ж дня нинішніх змагань встановлено новий світовий рекорд.

Алла АНТІПОВА.

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Вісім тисяч діамантів у кишені

Працівники Ягодинської митниці вилучили у громадянина України 191,1 карата діамантів. Коштовне каміння він тримав у поліетиленовому пакеті, який поклав до кишені, **повідомляє прес-служба Державної митної служби.** Експертиза встановила, що в пакеті було 8 258 діамантів вартістю майже мільйон гривень. Найбільший екземпляр важить 4,29 грама і коштує понад 157 тисяч гривень.

За смерть підлітка міністр має піти у відставку

Горе–вакцинація і досі не дає українцям спокою. Кияни вимагають відставки міністра охорони здоров'я, а представники останнього переконують: доки слідство не винесе остаточне рішення, обвинувачувати будь–кого — зарано.

Учора біля Міністерства охорони здоров'я відбулася чергова акція протесту з вимогою відправити у відставку очільника цього відомства. Причина не нова — вакцинація, за яку діти заплатили власним здоров'ям.

— Я прийшла, — розповідає Тамара Гірич, пенсіонерка, активістка акції, — бо мені не байдуже майбутнє країни і наших дітей. Те, що сьогодні коїться в нашій державі, не лізе у жодні ворота. Як це так? Не перевіривши вакцину, колоти її нашим дітям? В яку, вибачте, Європу ми йдемо? Ми (я і всі, хто тут є) вимагаємо відставки нинішнього міністра. І навіть це, на думку учасників акції, — недостатня міра покарання за життя дитини. А ось Анатолій Пономаренко, в. о. головного санітарного лікаря країни, переконаний: варто дочекатися висновку слідства. «Коли вже остаточно буде встановлено усі нюанси діагнозу, ми зможемо звернутися до вищого керівництва держави. До того ж нині вакцинацію зупинено. А ось що робити далі? Відновлювати, скасовувати? Хтось має це вирішити. Ми вважаємо, що до цього повинна долучитися і громадськість», — каже Анатолій Пономаренко.

А тим часом напроти вікон міністерства священнослужитель відспівував панахиду по «невинноубієнному» підлітку, що помер після вакцинації.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Вакцинація для головного санітарного лікаря закінчилася кримінальною справою

Україна не відновить вакцинації проти кору до з'ясування причин смерті школяра із Краматорська, заявив віце-прем'єр-міністр України Іван Васюник після зустрічі з представником Всесвітньої організації охорони здоров'я. Ця організація наполягає на продовженні імунізації нашого населення, незважаючи на спричинені нею ускладнення. 29 травня Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко звільнила головного санітарного лікаря Мінохоронздоров'я Миколу Проданчука із займаної посади «за власним бажанням». А вже наступного дня Генпрокуратура порушила проти нього кримінальну справу. Миколу Проданчука обвинувачують у перевищенні службових повноважень під час давання дозволу на ввезення до України й використання без належної реєстрації комбінованої вакцини від краснухи й кору. Нагадаємо, саме він оголосив про початок масової вакцинації, під час якої планувалося прищепити 9 мільйонів українців віком від 15 до 29 років. Індійську вакцину проти кору й краснухи нам постачив Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ) на прохання Міністерства охорони здоров'я України. Однак дотепер жодних документальних підтверджень того, що вона пройшла лабораторні перевірки в Україні, немає.

Співробітники НДІ гігієни і токсикології імені Л. І. Медведя Мінохоронздоров'я України звернулися до Президента і Прем'єр-міністра з проханням об'єктивно розібратися в ситуації й захистити добре ім'я їхнього колеги професора Проданчука.

Ольга ВІТЕР.

ФАКТ і КОМЕНТАР

Вийти з коридору, щоб побачити світло

Наприкінці минулого тижня глава Нацбанку Володимир Стельмах зробив низку знакових заяв про подальшу лібералізацію валютного ринку.

По-перше, Володимир Стельмах вважає за доцільне збереження офіційного обмінного курсу. Але процес офіційного курсоутворення, на його думку, в подальшому на 60—70 відсотків зумовлюватиме баланс попиту і пропозиції на міжбанківському ринку, який планується реформувати. Рішення Нацбанку з цього приводу, як стало відомо, вже потрапило на затвердження Мін'юсту. Решта залежатиме від таких чинників, як зміна котирувань у парі долар—євро, динаміка платіжного балансу тощо. За його словами, будемо міняти правила (з купівлі-продажу валюти за замовленнями клієнтів. — **Авт.**) і запроваджувати так званий прямий міжбанківський ринок. На міжбанк має потрапляти заявка клієнта в повному обсязі за курсом, який визначатиме клієнт, комбанки не вирішуватимуть, кому продавати. Так само і з купівлею валюти.

Комбанки відреагували на цей коментар по-різному, адже це потягне за собою, з одного боку — скорочення їхніх прибутків, а з другого — відкриватиме очі клієнтам на реальну вартість угод. Але загалом вони з розумінням поставилися до наміру релятора домогтися чіткого розуміння попиту і пропозиції на гроші з тим, щоб визначати реальний ринковий курс національної валюти. Зміни в роботі міжбанківського ринку в зв'язку з реформаторськими пропозиціями Нацбанку мають забезпечити цілодобову роботу ринку і подовження на годину торговельних сесій, впровадження запобіжних заходів, спрямованих на запобігання спекулятивним операціям. В подальшому Нацбанк взагалі ухилятиметься від втручання в роботу міжбанківського ринку.

По-друге, на засіданні РНБО Володимир Стельмах заявив, що надалі не бачить потреби в установленні валютного коридору. Якщо курс регулюватиме попит і пропозиція, інакше кажучи, діятиме саморегуляція, а не адміністративне втручання, то, й справді, в будь-яких коридорах нема сенсу. До того ж, на переконання Володимира Стельмаха, це економічно невиправдано, це так званий період юності, який уже позаду.

Поза тим багато хто вважає, що до періоду зрілості ми ще не дотягуємо.

Сергій СЕРГІЄНКО.

Медики не можуть стверджувати, що трагедія пов'язана з укусом комахи. Але про всяк випадок закликають захищатися

Головний санітарний лікар Донецької області Віктор Денисенко закликав мешканців області захищатися від укусів кровоссальних комах. Спеціальне звернення з'явилося після того, як у лікарні в Красному Лимані померла однорічна дитина. За словами матері, малюка вкусила якась «мошка». Наступного ранку місце укусу сильно набрякло, стан дитини погіршився. За висновком фахівців, смерть настала від токсико-алергійного шоку. В обласній санстанції кажуть, що в цьому ж районі ще одна дитина потрапила до лікарні внаслідок укусу комахи. «Комахи до санепідстанції не були доставлені, тому визначити їхній вид неможливо», — стверджується у зверненні головного санітарного лікаря.

На території Краснолиманського району, в зоні традиційного відпочинку мешканців області, зустрічаються комарі, мошки. Найбільше їх у прибережній частині річок і ставків, у заболочених місцевостях і підтоплених підвальних приміщеннях. У слині комах містяться речовини, які пригнічують згортальну здатність крові і подразнюють тканини. В деяких людей можуть розвинутися алергійні реакції. Щоб убезпечити себе і дітей від таких неприємностей, санітарні лікарі радять закрити сіткою отвори вікон і дверей, а вже наявних комах збирати пилососом. Крім того, рекомендовано використовувати репеленти, вибір яких зараз дуже широкий. Якщо місце укусу почервоніло і свербить, а під рукою немає медикаментів, допоможе свіже листя черемхи, м'яти, подорожника, які треба пом'яти і прикласти до місця укусу. Таку саму заспокійливу властивість має і мокрий шматочок цукру. У випадку алергійної реакції треба звернутися до найближчого лікувального закладу.

Ліна КУЩ.

Вода для полтавчан подорожчає з 1 липня

Депутати Полтавської обласної ради після тривалої дискусії погодили нові тарифи на постачання холодної води та водовідведення. Для населення холодна вода дорожчає на 30 відсотків — до 2,38 грн./куб. м, а для бюджетних і госпрозрахункових підприємств аж на 165,8 відсотка — до 11,96 грн./куб. м. Також на 124 відсотки — до 6,54 гривні зростуть послуги каналізації для підприємств. А тарифи для населення на водовідведення підвищаться на 30 відсотків — на каналізацію становитиме з 1 липня 1,43 грн./куб. м. Проте підвищені тарифи на тепло і гарячу воду поки що не затвердили.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Фото автора.

Літо почалося з подарунків

Працівники виконкому Кам'янець-Подільської міськради (Хмельницька область) перерахували свій одноденний заробіток на організацію відпочинку на морі 18 сиріт. В одноіменному районі за допомоги великої групи спонсорів влаштовано незабутнє свято з клоунами, подарунками, іграми та піснями в ресторані для сотні дітлахів. Кожна дитина також отримала конверт із грошовою допомогою. Спортивний інвентар для Орининської школи-інтернату закупив районний центр зайнятості. Районна держадміністрація орієнтує підприємців та орендарів земельних ділянок на соціальні зобов'язання щодо підтримки сиріт та багатодітних сімей. І отримує позитивний відгук.

А в Дунаєвецькому районі підприємець Аліна Скоморохова взяла шефство над родиною Ковальських із села Підлісний Мукарів і придбала для них великий будинок у центрі села. Нещодавно ця сім'я втратила годувальника, тож допомога з боку пані Аліни та інших благодійників виявилася більш ніж доречною. Родина Блажеєвих з Нестеровець облаштовує придбаний за бюджетні кошти дім, щиро дякуючи колективу підприємства «Укрелектроапарат», який подарував їй 10 тисяч гривень.

Віра ШПИЛЬОВА.

ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У смт Буча (Київська область) відсвяткували Міжнародний день захисту дітей.

Пам'ятник степовому Сварогу

«Літературні зустрічі з Миколою Вінграновським» — так називалася мистецька акція, яка вчетверте відбулася на березі річки Рось біля села Яблунівка (Білоцерківський район, Київська область). Вшанувати пам'ять Миколи Вінграновського приїхали поети, прозаїки, журналісти, його рідні та друзі. Зокрема, журналіст та поет з Чернівців Мирослав Лазарук розповів, що невдовзі вийде написана ним книжка про Миколу Вінграновського «Степовий Сварог».

Пан Лазарук недарма саме так назвав свою роботу. Тут, на березі Росі, Микола Степанович щороку відпочивав. Ці мальовничі місця надихнули його на створення багатьох віршів. На святі згадували, що Микола Вінграновський страшенно любив ці місця. Коли приїжджав, то просив поставити йому намет так, щоб «ноги були у воді». Сьогодні на місці, де відпочивав Вінграновський, звели пам'ятник. Щоправда, цього року на літературних зустрічах говорилося й про те, що ця місцина під загрозою — будівництво заводу біля Росі може знищити невелику річку, а разом з нею на екологічний смітник може перетворитися й пам'ять про поетів і письменників, які досі сюди приїжджають.

Приємно, що такі зустрічі стають традицією. З одного боку, в такий спосіб письменники привертають увагу до постаті Миколи Вінграновського, а з другого — це ще одне наочне підтвердження того, як пильно слід берегти екологію природи і душі.

Тетяна ПАСОВА.

Покажемо наші витинанки світові

Четверте всеукраїнське свято майстрів витинанки завершилося у прикордонному місті Могилів-Подільський (Вінницька область) повідомленням голови Національної спілки майстрів народного мистецтва Євгена Шевченка про те, що спілка ініціюватиме проведення міжнародної виставки.

Вінничани «вивели в люди» витинанку у 1999 році, коли з ініціативи обласного будинку народної творчості провели перше всеукраїнське свято майстрів витинанки на честь своєї відомої землячки заслуженого майстра народної творчості Марії Руденко. Пам'ятний знак майстрині встановлено на подвір'ї районного будинку народної творчості.

Цього разу до міста на Дністрі з'їхалися сорок майстрів з шістнадцяти регіонів держави. Свої роботи представили знані майстри Віктор Наконечний та Марія Гоцуляк з Вінниччини, Андрій Пушкарьов з Дніпропетровська, Василь Корчинський з Києва. Наймолодшою була дев'ятирічна Аня Константинова з Вінниці. Чотири дні учасники свята знайомили подолян з мистецтвом витинанки, проводили майстер-класи у навчальних закладах, зустрічі у трудових колективах міста і району. Побували на екскурсіях у скельному монастирі на кручах Дністра у селі Лядова Могилів-Подільського району, пам'ятці архітектури XI століття, та державному історичному заповіднику «Буша» сусіднього Ямпільського району.

— Ініціативу проведення міжнародного свята витинанки вже підтримали наші сусіди з Прибалтики та Польщі, — зазначив голова Національної спілки майстрів народного мистецтва Євген Шевченко. — Плануємо його провести приблизно через три роки.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Нелегка доля миротворця

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Він також повідомив, що, відповідно до резолюції ООН, організація виплатить сім'ї загиблого 50 тисяч доларів. Савченко наголосив, що МВС уже виплатило родині загиблого миротворця 100 тисяч гривень (близько 20 тисяч доларів) зі спецфонду. За його словами, миротворці, котрі постраждали під час інциденту в Митровиці в Косово і визнані недієздатними, також одержать компенсації від ООН.

Нагадаємо, 17 березня в Косово в місті Митровиця сталася сутичка супротивників проголошення незалежності Косово з числа сербського населення з поліцейськими силами ООН. Протестувальники обстріляли приміщення поліцейської станції і закидали її територію гранатами. В результаті цих дій було поранено 21 співробітника Спеціального миротворчого підрозділу МВС України в Косово. Один із постраждалих — старший лейтенант внутрішніх військ Ігор Кіналь — від отриманих численних осколкових поранень помер у госпіталі.

В Індії постраждав українець

В аеропорту ім. Індіри Ганді в Делі (Індія) автобус збив громадянина України. Як повідомили в прес-службі українського МЗС, трагедія сталася вночі 1 червня неподалік входу в аеропорт. Туристичний автобус наїхав на групу пасажирів, котрі стояли на узбіччі. Загинув 56-річний Михайло Бершадський. Він разом із сином збирався вилетіти в Україну. Також постраждали ще кілька людей. Дві особи з легкими пораненнями голови одержали медичну допомогу. Ще один постраждалий залишається в даний момент у лікарні. Зараз місцева поліція проводить розслідування. Водія автобуса заарештовано.

Консульський підрозділ посольства України в Індії із залученням представництва компанії «Аеросвіт» уживають необхідних заходів для відправлення тіла загиблого українця на батьківщину.

ФОТОФАКТ

В Одесі завершилася міжнародна виставка «Технологія краси — XXI сторіччя».

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

Продали малюнки, купили комп'ютери

Дитячі малюнки перетворилися на комп'ютерні класи. Це стало можливо завдяки благодійному фонду «Обдаровані діти — майбутнє України» та галереї сучасного мистецтва «KyivFineArt» Тетяни Франчук.

У квітні вони провели благодійний аукціон, де пішли з молотка картини, написані дітьми відомих співвітчизників разом з іменитими художниками. За виручені кошти придбали комп'ютери. У День захисту дітей нові комп'ютерні класи отримали київські інтернати №14 та №23, а також Дитяче містечко в Броварах Київської області. Це перше таке містечко сімейного типу виховання для дітей-сиріт, аналогів якому немає в Україні. Десятирічний Олексій Татаренков тут почувається захищеним. А з новим комп'ютером зможе не тільки підкоряти інформаційний простір, а й спілкуватися з однолітками.

— Дитинство має бути щасливим. І за це відповідають дорослі. Турбота про дітей, захист їхніх прав — головний наш обов'язок, — вважає президент фонду Влада Литовченко. — Особлива увага тим малюкам, які позбавлені піклування й любові рідних батьків. Бо не може бути чужих дітей у країні, що дбає про своє майбутнє.

Ольга ВАНЧИНА.

СВІТ КОРОТКО

ФРАНЦІЯ

Прощання з Ів Сен Лораном

Легендарний французький кутюрье Ів Сен Лоран помер у неділю в своєму паризькому будинку у віці 71 рік, **повідомило агентство Ассошіейтед Пресс** із посиланням на близького друга і партнера модельєра.

Ів Сен Лоран — французький модельєр, пік діяльності якого припав на 60-ті і 70-ті роки минулого сторіччя. Він — останній з покоління модельєрів, до якого належать такі видатні діячі в цій галузі, як Крістіан Діор, Коко Шанель. У 1962 році разом з П'єром Берже заснував модельний будинок «Yves Saint Laurent».

НЕПАЛ

Король залишить палац наступного тижня

Колишній король Непалу Гьянендра погодився покинути королівський палац до 12 червня. Конституційні збори, депутати яких 28 травня майже одноголосно скасували монархію і проголосили країну республікою, дали йому 15 днів, щоб залишити свою резиденцію, над якою 29 травня було піднято національний прапор.

США

Кінг Конг згорів

Минулої неділі найсильніша пожежа охопила американську кіностудію «Юніверсал», згоріло кілька кварталів декорацій. У даний час вогонь погашено, на місці близько доби працювали більш як 400 пожежників, десять з них поранено, у тому числі двоє — під час вибуху. Пожежею знищено близько 50 тисяч відеозаписів у сховищі студії, де зберігалися оригінали фільмів1930-х і 1940-х років. Крім того, згоріли декорації вулиць Нью-Йорка і Нової Англії, а також виставка Кінг Конга. У Лос-Анджелесі вже почалося розслідування цих обставин. Причиною пожежі на кіностудії міг стати вибух паливного бака з пропаном.

ПАКИСТАН

Кого хотіли знищити терористи?

Число загиблих у результаті теракту в будинку посольства Данії в столиці Пакистану збільшилося до восьми чоловік. Десять потерпілих доставлені з пораненнями в місцеві лікарні. За попередніми даними, терористи підірвали заміновану автомашину. Потужність бомби становила кілька десятків кілограмів вибухівки. На місці вибуху утворилася велика вирва, пошкоджено будинок посольства, а також інші споруди в окрузі і близько 20 автомашин. Жодна з екстремістських організацій поки що не взяла на себе відповідальність за вибух. У поліції теракт пов'язують з опублікованими в пресі Данії карикатурами на пророка Мухаммеда.

СОМАЛІ

Бойовики обстріляли літак президента

Бойовики-ісламісти обстріляли аеропорт у Могадішо під час вильоту літака президента Сомалі Абдуллахи Юсуфа, **повідомляє агентство Ассошіейтед Пресс.** Глава держави не постраждав, поранено двох осіб. Прес-секретар президента Сомалі заявив, що бойовики «намагалися зірвати поїздку президента в Джибуті, але їм це не вдалося».

Учора в Джибуті відбулися переговори президента Сомалі з представниками СБ ООН у рамках шестисторонніх переговорів зі встановлення миру в Африці.

Ініціативу проведення міжнародного свята витинанки вже підтримали наші сусіди з Прибалтики та Польщі

Микола ТОМЕНКО: «Потрібна нова державна політика, яка б гарантувала максимально рівні соціальні стандарти для села і міста»

Ситуація у соціальній сфері села залишається складною. Здебільшого наше село сьогодні живе, як і сотні років тому (за винятком електрики), без централізованого газо- і водопостачання, каналізації, елементарних побутових послуг, кваліфікованої медичної допомоги. Найгострішими проблемами на селі є безробіття, бідність та трудова міграція, занепад соціальної інфраструктури, поглиблення демографічної кризи та зникнення сіл з карти України. За свідченням фахівців, на карті України присутні понад 300 вимерлих сіл. Про те, якою має бути державна політика щодо відродження українського села, ми запитали у народного депутата України Миколи Томенка.

— Державна політика у цій сфері має бути суттєво оновлена. Справді, села поступово зникають, вони спустошуються і занепадають. Якість життя селян не покращується, а погіршується щорік. Тому державі насамперед необхідно фінансово підтримати ті перетворення на селі, які дадуть змогу якісно покращити життя мешканців сільської місцевості. Одним із важливих напрямів тут є забезпечення робочими місцями селян через розвиток галузі виробництва і переробки сільськогосподарської продукції, відновлення соціальної інфраструктури тощо. Село вкрай потребує мережі нормальних доріг, газо- і водопостачання, вищого рівня медичної допомоги та освіти.

— Як ви оцінюєте нинішню державну політику щодо села?

— Вона хибна та неефективна. Перша її головна проблема полягає в тому, що держава взяла на себе обов'язок централізованого дотування сільськогосподарського виробника і практично повністю переклала на систему місцевого самоврядування фінансування послуг у сфері освіти, охорони здоров'я, культури тощо. Це не може тривати далі, оскільки призводить до істотного зменшення якості соціальних послуг на селі. Потрібна нова державна політика, яка б гарантувала максимально рівні соціальні стандарти для села і міста.

Сьогодні селу вкрай необхідні реальні соціальні програми. Потребує реформування і система місцевого самоврядування в Україні. Зокрема, треба законодавчо закріпити фінансову й організаційну самостійність місцевого самоврядування, без чого неможливо буде забезпечити її відповідальність та дієвість. Натомість сьогодні відбувається не реформа, а, скоріше, наступ на місцеве самоврядування.

— Які галузі соціальної сфери села потребують негайного державного фінансування?

— Насамперед це сільська медицина. У змінах до держбюджету на цей рік слід передбачити збільшення фінансування на сільську медицину. Зокрема, на оснащення сільських амбулаторій і фельдшерсько-акушерських пунктів, придбання автомобілів швидкої медичної допомоги тощо. До речі, на сільську медицину, як і торік, у держбюджеті виділено лише 150 млн. грн. В той же час, наприклад, для ДУСі в бюджеті прямо чи опосередковано на фінансування пільг державних чиновників передбачено близько 400 млн. грн.

Окрім цього, існує хибна стратегія фінансування медицини: зазвичай на місцевому рівні фінансуються наддорогі проекти здебільшого в містах чи обласних центрах, які після того, як будуть збудовані на державні кошти, переходять на платну основу, і через це медичні послуги для багатьох місцевих жителів стають недоступними. За бюджетні кошти сьогодні найважливіше забезпечити гідні умови та оплату медичним працівникам на селі, а також забезпечити всі медичні заклади сучасним діагностичним обладнанням.

— Як мають фінансуватися відповідні перетворення?

— З огляду на українські реалії, на мою думку, фінансування позитивних перетворень в українському селі лише за рахунок державного бюджету не буде ефективним. Тому місцеве самоврядування має самостійніше працювати у цьому напрямі. Також важливим є застосування і механізмів соціального інвестування. Необхідно активніше використовувати ресурси донорських і комерційних організацій для розвитку соціальної інфраструктури.

— Тобто без інвестицій нам не обійтися? Яким чином працюють соціальні інвестиції?

— Соціальне інвестування передбачає цільове залучення ресурсів для вирішення пріоритетних соціальних проблем місцевих громад. Це вже давно стало практикою в європейських країнах і навіть у Росії. Позитивні приклади є й в Україні, щоправда, їх не дуже багато. Необхідно сформувати і поширити механізми соціального інвестування та практичного залучення місцевої влади, бізнесструктур та недержавних організацій до вирішення проблем регіонів, у тому числі сільських територій.

Соціальні інвестиції привабливі тим, що надані бюджетні кошти розподіляються на конкурсній основі під контролем громадськості, а їх використання — прозоре та ефективне. Для успішного залучення інвестицій достатньо надавати із місцевого бюджету 10—20 відсотків від загальної вартості проектів. Решта витрат покривається за рахунок донорських та благодійних організацій бізнесструктур. Фактично, в цьому випадку застосовується принцип співфінансування. Успішне соціальне інвестування не тільки позитивно впливає на благополуччя сіл і міст, а й збільшує їх інвестиційну привабливість. Тому розвиток такого методу роботи вигідний насамперед для місцевої громади.

— Можете навести приклади успішного соціального інвестування в Україні?

— Звичайно. Такий механізм нині застосовують різні міжнародні проекти. Один із найуспішніших проектів, наприклад, у соціально-гуманітарній підтримці села виконує Український фонд соціальних інвестицій (УФСІ), що був створений відповідно до постанови Кабміну. Ідея цього проекту — надати допомогу місцевим громадам для вирішення наболілих проблем у галузі охорони здоров'я, освіти, культури, водопостачання, екології тощо. Як голова Наглядової ради Українського фонду соціальних інвестицій при уряді Тимошенко в 2005 році, я намагався робити все, щоб діяльність цього фонду була ефективнішою. Нагадаю, що ця інституція реалізовує кошти Світового банку. Ці гроші разом із державними та тими, що виділяють місцеві бюджети чи збирають громади, йдуть на поліпшення соціальної інфраструктури села. В такий спосіб відремонтовано вже майже 600 об'єктів соціального та комунального призначення. Ще близько ста будуть завершені цього місяця. Скажу, що був присутній на відкритті багатьох шкіл, амбулаторій, клубів, яким подаровано друге життя. Фонд у своїй діяльності орієнтується на потреби місцевої громади та на її бажання відродити на своїй території комфортні умови для життя.

— Які завершені об'єкти ви оглянули?

— Я особисто був присутнім на відкритті десятків нових соціально-гуманітарних об'єктів. Нещодавно на Черкащині побував на відкритті оновленої амбулаторії та будинку культури в Канівському районі, в Уманському районі — на відкритті відремонтованої школи, оглянув завершені проекти на Полтавщині, Сумщині, Волині. У Хмельницькому був на відкритті Центру реабілітації бездомних «Промінь надії» та Центру інтеграції допрофільної та профільної підготовки дітей з особливими потребами.

Зазначу, що фонд, окрім реконструкції об'єктів соціального та комунального призначення, ще й створює мережу закладів, де надаються соціальні послуги людям з інвалідністю, бездомним, людям похилого віку, особам, які повернулися з місць позбавлення волі — власне, тим, хто хоче вирватися з полону відчаю та безнадії. Такі центри створюються у семи областях України. Всього таких проектів виконується 80. У створених центрах впроваджуються кращі ідеї та нові підходи з надання соціальних послуг. Завдяки фонду чимало людей зможуть повернутися до повноцінного життя.

Отже, інвестиції в інфраструктуру сільської місцевості та соціальні послуги в умовах України мають набагато більший ефект у боротьбі з бідністю населення, ніж такі самі вкладення в інші галузі економіки. За активного впливу на цей сектор економіки навіть невеликі інвестиції здатні змінити ситуацію на краще. Український фонд соціальних інвестицій своїми діями надав можливість місцевій громаді повірити у відродження соціальної сфери. Це — підказка уряду не лише сподіватися на підтримку Світового банку, а й підтримувати розвиток села системною та конкретною допомогою.

Розмову вів
Кирил ЖИВОТОВСЬКИЙ.

БАЛАНС МІСЯЦЯ

* Про приватизацію ВАТ «Одеський припортовий завод» забудьте. Уряду наполягати вже нема сенсу.
* Перший млинчик від вступу до СОТ розмитнили, як по маслу. Не так ефектно, як ефективно.
* Зміна офіційного курсу гривні до долара США, як знахідка і рятівна паличка.

І гроші є, і немає миру

Нестандартно і азартно

Якщо протистояння між секретаріатом Президента та урядом у травні вважати кульмінаційною фазою, то справжнім її перлом стала кадрова тяганина довкола посади глави ФДМУ. Голлівудські сценаристи, мабуть, позаздрили б гостросюжетним колізіям (з маневрами охоронних відомств і зарплатою від шефа, нарахованою під заставу його квартири) з інтригуючим фіналом. Я зараз кажу не про Андрія Портнова, як фігуранта кримінальної справи за фактом замаху на продаж стратегічного підприємства. А саме про заблоковану приватизацію як таку, про що свідчить мізерна виручка у 255,5 мільйона гривень, яка не може стати джерелом ані капітальних вкладень в економіку, ані соціальних трансфертів. Гроші є, але їх міцно тримали на рахунках Держказначейства з двох причин: вони є подразниками інфляції; вони мали піти на фінансування скасованих або змінених соціальних пільг, якщо Конституційний Суд ухвалить таке рішення. Зрештою, казначейська стриманість тільки прискорила рішення Нацбанку ревальвувати офіційний курс гривні.

Рішення КС не забарилося, а уряд устиг подбати про відповідний ресурс на відновлення бюджетного статус-кво. По-перше, він знову домігся суттєвого перевищення бюджетних доходів над видатками. По-друге, він прийняв знакове розпорядження щодо реалізації своїх прав з управління державними корпоративними правами. Простіше кажучи, Юлія Тимошенко перебрала стопудовий контроль за діяльністю таких стратегічних підприємств, як ВАТ «Припортовий завод» і ВАТ «Укртелеком». Потретє, Мінфін оголосив про намір вийти на ринок зовнішніх запозичень (не піднімати ж податки!). По-четверте, Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко у своєму стилі провела через парламент податкові зміни, які дозволяють збільшити доходну частину держбюджету на десятки мільярдів гривень. Президент країни їх не привітав, бо, усуваючи одні тіньові схеми в земельному законодавстві, вони породжують інші. І хоч відсутність миру між можновладцями ще не означає застою (і економіка, і доходи громадян зростають бурхливо, і дорогоцінне м'ясо розмитнили за сотівськими стандартами та ін.), варто зазначити, що за якийсь місяць приватизаційна виручка втратила свою актуальність. Чи означає це, що той, хто розраховував на пільги з держбюджету, їх не отримає? Ні. Але, звісно, на компенсацію в повному обсязі сподіватися наївно. І вже тільки сліпий не бачить потреби в реформуванні соціальної сфери, яка цупко тримається за найбільш суперечливі стереотипи старої радянської системи. Чи означає це, що ВАТ «Одеський припортовий завод» не продаватимуть цього року? Авжеж. Бо зрозуміло, що подальшу долю приватизації стратегічних об'єктів визначатиме узгоджена між гілками влади і затверджена в парламенті спеціальна програма, а на це потрібна воля і час, які в дефіциті. Чи означає це, що невдовзі постраждалі вкладники колишнього Ощадбанку СРСР? А це вже залежить від розпорядливості уряду, перед яким стоїть завдання не тільки вишукати, а й розділити кошти так, щоб усім вистачило. Поки що Юлія Тимошенко запевняла, що відновлення у повному обсязі вимог КС загрожує зривом бюджетних зобов'язань.

Добре там, де нас нема

Україна вступила до СОТ. Це добре. Перші позитиви, як-то скасування імпортних обмежень на поставку в країни ЄС нашої металопродукції, ми одержали одразу. Це тішить, оскільки металургія справляє неабиякий вплив на економічний розвиток, бо на тлі сприятливої кон'юнктури цін для неї це дасть змогу мінімізувати втрати від зміцнення гривні. За оцінками аналітиків інвесткомпанії «Драгон капітал», зміцнення гривні на 3—5 відсотків призведе до зниження рентабельності галузі на 1—2 відсотки. А це, зрозуміло, зменшить надходження і валютної виручки, і податків до держбюджету, таких необхідних для розв'язання поточних соціальних проблем.

Матеріальні резони дуже істотні. Не менш важливий і так званий мобілізуючий чинник: європейські правила і стандарти торгівлі для країни, яка й досі визначається з критеріями вирахування собівартості продукції. Але, схоже, європейці вже призвичаїлись до того, як ми створюємо собі проблеми і як хвацько їх вирішуємо. Класичний приклад уряд подарував у середині місяця. Парламент відхиляє законопроект щодо розмитнення м'яса за сотівськими ставками, Президент країни призупиняє розпорядження про відкладення розмитнення завезеної вже партії, але митниця «ковтає млинець» за наказом Валерія Хорошковського знизити ставки мита з 16 травня — з дати приєднання країни до СОТ. Цілком імовірно, що той, кому сьогодні невигідні низькі ставки мита, віднайде «справедливість» у суді. Але напрошується й інший висновок: наші своєрідні підходи до розв'язання бізнесових проблем загрожують країні торговельними санкціями вже з перших днів її перебування в СОТ. А це знову ж таки веде до гіпотетичних бюджетних втрат.

Правильним курсом, але куди?

Нарешті про найбільш резонансну подію місяця — ревальвацію офіційного курсу гривні, як порятунок від інфляції. Потреба в зміцненні гривні та її «відв'язуванні» від офіційного курсу була всім очевидна, до цього підштовхували і високі ціни, і профіцити держбюджету та поточного рахунку платіжного балансу. Але спосіб, у який це зроблено, і масштаб одномоментного зміцнення до 4,85 гривні за долар США, шокував навіть багатьох банкірів. Вони побачили в такому кроці природне бажання уряду здешевити обслуговування зовнішнього боргу. Приміром, це дає змогу розраховуватися з «Газпромом» за імпортований газ і так само закуповувати його за помірнішою ціною в перерахунку на гривні. Те саме стосується і корпоративного боргу. Чому, однак, і уряд, і комбанки кинулися на Захід позичати на невигідних для себе умовах? Чи не тому, що, витісняючи гривню протягом тривалого часу через кредитний ринок, Нацбанк фактично сприяв утворенню дефіциту інвестиційного і банківського фінансування економіки? Можна сказати й різкіше, бо вже у травні банківська система майже звела нанівець гривневе кредитування корпоративного та індивідуального бізнесу. Може, тому, що ніхто не вірить у справедливий курс гривні після 8 років його прив'язки до «зеленого»? І чи так вже треба було поспішати з офіційною зміною курсу, знаючи про те, що вже у квітні експортери зазнавали курсових втрат на своїх угодах з контрагентами, а споживча інфляція пішла на спад? За деякими оцінками, вкладники втратили від ревальвації у травні близько 6 мільярдів гривень. Але підбивати баланс зарано. Вже через день на міжбанківському ринку долар відіграв дещицю своєї вартості перед гривнею. І хтось на цьому заробив чималі гроші. Усе вказує на те, що так званим правильним курсом валютний ринок вирушив до спекулятивних операцій, доларової капіталізації банків і опосередкованого кредитування західних економік через споживчі кредити. Зате який нестандартний і азартний травень ми прожили!

Сергій ВЛАД.

Темпи будівництва — це лакмусовий папірець, що показує, в якому стані перебуває економіка

Ситуація, що склалася на вітчизняному ринку нерухомості, чи подешевшають нові помешкання, чи фінансуватиметься будівництво соціального житла... Ці та інші актуальні теми ми обговорюємо з народним депутатом, заступником голови Комітету Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики **Юрієм СЕРБІНОМ.**

— Свого часу класик сказав: людину зіпсувало квартирне питання. Відтоді змінилося небагато. Так зване державне житло практично не роздається, а за власний кошт купити помешкання під силу далеко не кожному. Чи можуть молоді люди сподіватися на те, що обіцянки про доступне житло буде втілено в життя?

— Нині багато точиться розмов про подорожчання житла. У парламенті навіть ішлося про створення спеціальної комісії, яка досліджувала б необґрунтоване, на думку багатьох моїх колег — народних депутатів, стрімке зростання цін. Але, гадаю, це не допоможе розв'язати проблему. Адже причини дорожнечі, особливо в Києві, відомі всім. Щоб це зростання припинити, потрібна лише політична воля.

Передусім слід прислухатися до Прем'єр-міністра, лідера БЮТ Юлії Тимошенко, яка вже декілька років наголошує на тому, що потрібно спростити процедуру виділення земельних ділянок: не порушуючи закон, зробити її прозорою, а низку непотрібних погоджень просто прибрати. Сьогодні ми маємо, за одними даними, понад дві сотні, за іншими — понад чотириста погоджень, підписів, які потрібно зібрати для того, щоб подолати шлях від виділення земельної ділянки до отримання дозволу на будівництво. Це займає щонайменше півтора року, а іноді витрачається ціла п'ятирічка.

Безумовно, було б краще, якби земельні ділянки надавали лише на аукціонах. Але це не розв'яже проблеми, якщо аукціони будуть проводитись за старими правилами, бо ділянки, які сьогодні пропонують, не дають інвестору гарантії, що на них можна побудуватися. Вони не прораховуються архітекторами. Іноді, коли інвестор вже отримує певну ділянку, з'ясовується, що на ній не можна звести, наприклад, двадцятиповерховий будинок, бо цього не дозволяє інсоляція. Або просто замало землі, щоб виконати всі умови зведення повноцінного будинку, що немає змоги зробити пожежний проїзд чи не вистачає місця для малих архітектурних форм, які повинні бути біля кожного будинку, чи неможливо обладнати паркінг на певну кількість автомобілів... Тож для розробки і проведення аукціонів необхідно, щоб ділянку, яку виставляють на аукціон, попередньо проробляли за дорученням місцевої влади фахівці архітектурно-проектної організації. Усі витрати, пов'язані з підготовкою земельної ділянки для продажу на аукціоні, можна включати у стартову ціну землі.

Є й інша проблема — громадські обговорення. На жаль, обурення людей проти зведення будинків — у багатьох випадках нині просто напрям комерційної діяльності певних фірм: фінансуються мешканці прилеглих домівок, які «борються» із запланованим будівництвом. Сьогодні це досить вигідний бізнес. Тому необхідно, щоб перед проведенням аукціону проводились громадські обговорення за чіткими правилами, які б справді відображали думку мешканців. А після проведення таких дискусій, якщо хтось і залишився невдоволеним, має починати діяти закон. Тобто ті само правоохоронні органи чи система судів повинні здійснювати вплив на людей, які заважають обґрунтованому згідно з нормами будівництву. Така само відповідальність має бути і в інвесторів.

— Чи парламентарії намагаються якось зарадити такій ситуації?

— Ці два питання, про які я казав, членами Комітету Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики внесено у відповідний законопроект і направлено в парламент на друге читання. Сподіваюся, він пройде і нюанси проведення аукціонів та громадських обговорень теоретично, на папері, будуть вирішені. Єдина проблема — слід навчитися виконувати прийняті закони. Тоді так звані «накладні витрати» з виділення земельних ділянок, які полягають у необґрунтованих поборах, зменшаться, а інвестори матимуть, окрім певних гарантій, ще й менші витрати на оформлення земельної ділянки, що, безперечно, вплине на продажну ціну житла.

— Незважаючи на дорожнечу житла, будівництво у нас все-таки ведеться стрімко. Однак не завжди тішать око архітекторські рішення. Хто відповідає за це?

— Мабуть, вам доводилося помічати, що майже всі наші міста мають однаково голий і непривабливий вигляд? Зарадити ситуації могла б розробка в населених пунктах генеральних планів. Також слід підвищити роль головного архітектора як людини, яка приймає рішення і відповідає за них. Так звані «градсоветы», котрими часто прикриваються головні архітектори, в багатьох випадках приймають необґрунтовані рішення. Наприклад, у тому ж Києві часто трапляється так, що просто під час обговорення проекту на «градсовете» одне угруповання архітекторів приймає негативне рішення щодо своїх конкурентів, не враховуючи цінність самого проекту. Тоді підписи під відповідними документами ставлять не з професійних міркувань, а за принципом: «я не дам жити своєму конкурентові». Якби фахівці відчували персональну відповідальність за ухвалені рішення, цього можна було б уникнути. Звісно, у своїх висновках їм не обійтися без урахування думки спеціалістів із різних галузей, природоохоронців, пожежників, санепідемлікарів, але цілковита відповідальність має лежати на головних архітекторах.

До речі, щодо вартості житла: зменшити її можна також на етапі прийому об'єкта в експлуатацію. Зараз ми маємо численну комісію, кожен представник якої іноді висуває до забудовника абсолютно необґрунтовані вимоги задля власного зиску або на користь організації, інтереси якої він представляє, при цьому колективна відповідальність перетворюється на колективну безвідповідальність. Ми пропонуємо акт державної комісії замінити іншим документом, який видавала б служба державного архітектурно-будівельного контролю, пересвідчившись перед цим, що будівля повністю відповідає проекту і погодженим нормам. Гадаю, це скоротить час прийому об'єкта. До того ж буде відомо прізвище конкретного винуватця, який прийняв недобудований або погано збудований будинок. Ця зміна також урахована у вже згадуваному мною законопроекті.

— Часто доводиться чути, особливо киянам, про спекуляції місцевої влади з квартирами, які є обов'язковим відрахуванням забудовників до місцевого бюджету. Чи можна якось убезпечитися від таких афер?

— Обов'язковий розрахунок забудовника квадратними метрами вже давно не має сенсу, бо квартира в центрі міста, виділена для мешканців, які стоять у черзі на поліпшення житлових умов, ніколи до них не потрапляє. Спрацьовує схема: людині, якій мають надати житло, виділяють схожу квартиру на околиці міста, дають часткову грошову компенсацію, а елітне житло в центрі продають особі, яка має доступ до посадовців з місцевої влади, за суму, значно меншу за собівартість квартири. Розрубати гордіїв вузол допоможе грошова оцінка відрахувань до місцевого бюджету, яка дасть змогу за гроші, отримані від продажу квартири в центрі, побудувати три квартири у спальному районі міста. А межі зазіхань міської влади і бажання підвищити норматив, який вона хоче взяти в забудовника, повинні мати чіткі обмеження. Гадаю, ці норми не мають перевищувати 10—15 відсотків від вартості будівництва, адже такі відрахування впливають на кошторисну вартість будинку та на кінцеву ціну квадратного метра.

— За рахунок чого, на ваш погляд, у нашій країні вдасться втілити в життя програму доступного та соціального житла?

— Під будівництво соціального житла, безперечно, не має бути продажу земельних ділянок. Для цього необхідно, щоб Мінрегіонбуд доопрацював всі нормативи, потрібні для дії Закону «Про соціальне житло». На жаль, попередній уряд не зміг цього зробити чи не захотів. Відтак цьогоріч сподіватися на початок зведення соціального житла не доводиться. За поточний рік слід закінчити розробляти відповідні нормативи та типову проектну документацію, дати завдання обласним адміністраціям підготувати земельні ділянки під соціальне житло, а місцевим державним адміністраціям вирішити питання підведення до цих земельних ділянок інженерних мереж.

Важливо, щоб ми розуміли: облаштовується тимчасове помешкання для людей, які з тих чи інших причин не можуть себе забезпечити житловою площею, купити її за ринковою ціною. Приміром, це можуть бути молоді люди, які після отримання соціального житла зможуть зміцніти, стати на ноги й пізніше переїхати з тимчасового помешкання у квартиру, яку придбають самі.

Чимало нині розмов і про так зване доступне житло. Уже цього року планується розпочати його будівництво. Сподіваюся, перші мешканці таких будинків матимуть свої квартири вже до кінця нинішнього року. Однак ціна за квадратний метр, яку оприлюднив Держбуд, викликає в мене великий сумнів. Вона реальна лише в одному випадку — якщо органи місцевої влади під доступне житло спрямують недобудовані будинки, де вже є необхідна документація, зведено «коробку» та підведено інженерні мережі.

На майбутнє все-таки потрібно визначитись, що ми вкладаємо в термін «доступне житло», хто на нього має право, та закріпити це законодавчо. Місцева влада повинна виділити ділянки під відповідне будівництво. Щоб скоротити витрати, слід розробити більше десятка видів типової документації: для котеджів, для багатоповерхівок тощо. Це дасть змогу скоротити вартість будівництва за рахунок зменшення вартості проектних робіт. Безумовно, повністю скасувати проектні роботи неможливо, але прив'язка типових будинків до земельної ділянки скоротить витрати на будівництво об'єкта майже на п'ять відсотків.

Звісно, темпи будівництва доступного житла залежать від можливостей держави, бо тільки держава може взяти на себе частину витрат із його собівартості. Я сподіваюся, що до кінця поточного року бодай частина документів, необхідних для зведення таких помешкань, буде розроблена, а саме поняття «доступне житло» набуде чіткого законодавчого тлумачення.

— Ми вже говорили про те, що останнім часом у нас нові помешкання з'являються, як гриби після дощу, хмарочоси зводять швидко і багато. Отже, вітчизняна будівельна галузь стрімко розвивається?

— Темпи будівництва в нашій країні зростають. А це своєрідний лакмусовий папірець, що показує, в якому стані перебуває економіка. В середині 90-х років у цій галузі вдалося створити ринкові умови, але середовище роботи інвесторів вимагає постійного поліпшення. Одним із засобів стимулювання розвитку будівельної галузі є зміни у структурі органів, які надають дозволи на будівництво, розробку документації та впливають на прийняття остаточних рішень щодо затвердження проектів.

Ми маємо перенести навантаження з місцевих органів, які видають ліцензії та сертифікати, на професійні організації будівельників та архітекторів. Має зрости відповідальність проектних інститутів. А експертизу проекту, яка нині існує, якщо ми рухатимемося у правильному напрямі, думаю, років за п'ять можна скасувати. Дещо поліпшити роботу експертизи нам удалося завдяки прийнятому у п'ятому скликанні сесії Верховної Ради відповідного закону, але це тільки перший крок. Ми повинні рухатись у цьому напрямі й надалі, підвищуючи рівень відповідальності організацій, які безпосередньо виконують проектні та архітектурні роботи, розробляють генплани і безпосередньо будують.

— Такі високі темпи будівництва, мабуть, потребують висококваліфікованих працівників. Вітчизняні майстри нині забудовують мало не всю Європу, а чи достатньо їх на батьківщині?

— Зробити наше будівництво більш якісним неможливо, якщо не звертати увагу на підготовку кадрів. Тут, на жаль, важко сказати щось позитивне, починаючи від підготовки робітників і закінчуючи якістю освіти інженерів-будівельників та архітекторів. Система професійно-технічного навчання сьогодні не відповідає сучасним вимогам. Студенти не мають змоги працювати з новітніми матеріалами за сучасними технологіями. До цього додається низький професійний рівень викладачів. Ситуацією, що склалася, не переймається ані Міністерство будівництва ані Міністерство освіти. Однак проблему слід вирішувати — профтехзаклади необхідно забезпечити сучасним обладнанням та кваліфікованими кадрами. У вищих навчальних закладах ситуація не краща. Ми майже всі будівельні інститути назвали академіями, але якість фахівців від цього не поліпшилася.

Не менш болюче питання — державне замовлення на тих або інших фахівців. Ніхто не аналізує, які спеціалісти потрібні нині в будівельній галузі. У дефіциті архітектори, майстри, прораби та інженери-кошторисники, інженери виробничих відділів тощо. А держзамовлення у наших ВНЗ не відповідає обсягу, потрібному для розвитку будівельної та архітектурної справи в країні. Якщо держава не може збільшити кількість студентів, які навчаються за її замовленням, то хоча б та кількість, яка визначена зараз, повинна пропорційно покривати дефіцит, що склався в галузі. До студентів та програм, за якими вони навчаються за держзамовленням, мають бути підвищені вимоги, щоб саме на рівень їх підготовки орієнтувались і ті студенти, які навчаються, сплачуючи за своє навчання. Близько 30 відсотків випускників будівельних інститутів не бажають далі працювати за фахом, а ще 60 — не мають відповідних знань. Як наслідок, якість нашого будівництва залишається низькою. Багато вітчизняних кваліфікованих будівельників нині працюють за кордоном. Ми втратили фахівців, а нових не готуємо. До розв'язання проблеми мають підключитися Мінрегіонбуд, Міністерство освіти та Міністерство праці та соціальної політики.

— Свого часу говорили про те, що старі «хрущовки» зноситимуть, а натомість зводитимуть сучасне комфортабельне житло. Сьогодні ця програма, схоже, канула в Лету?

— Нині 20—40 відсотків населення великих і середніх міст — мешканці панельних будинків масової серії, які побудовані майже півстоліття тому. Щоб поліпшити ситуацію, потрібна серйозна робота місцевих рад, яка полягатиме не лише в розробці проектної документації на той чи інший квартал для подальшого продажу ділянки на аукціоні, а й у тому, щоб переконати мешканців відселитися зі старих будинків. У тих випадках, коли їх переконати неможливо, слід застосувати закон. Люди повинні мати чіткі гарантії: якщо побажають, зможуть повернутись за попереднім місцем проживання, вони мусять вірити місцевій владі. Інвестора можна залучати тільки тоді, коли він знатиме, що отримає відповідний прибуток, коли буде впевнений у тому, що ніхто й ніщо не зашкодить знесенню застарілих будинків і будівництву нових.

— Яку роль у будівництві доступного житла відіграє держава?

— Будівництво доступного і соціального житла, як і загалом будівництво за державний кошт, неможливе без серйозного контролю. Урядом Януковича на базі Міністерства будівництва створено Міністерство регіонального розвитку та будівництва, що, з моєї точки зору, є помилкою, бо регіональний розвиток — це розвиток і туризму, і медицини, і агропромислового комплексу. І не тільки завдяки тому, що ми побудуємо нову або відремонтуємо стару лікарню. Сюди входить також оплата лікарів, медичного персоналу, умови життя всіх мешканців регіону. Мені незрозуміло, чому за цей напрям роботи мусить відповідати Мінрегіонбуд. Гадаю, що це обов'язок Міністерства економіки.

А от коли на будівництво медичного закладу виділяються кошти, то в його проектуванні, використанні коштів, прийнятті компетентних інженерних та архітектурних рішень стосовно майбутньої будівлі — у всьому цьому свою роль має відіграти фахівець-будівельник, тобто Міністерство будівництва. Воно має виконувати фактично функції замовника будівництва, яке ведеться за державні кошти. Міністерство повинно мати в областях свої управління капітального будівництва, через які можна організовувати і контролювати процес. Якщо піти цим шляхом, то, крім бажаної якості, ми отримаємо і зменшення витрат на утримання апарату за рахунок зменшення витрат на утримання управлінь капітального будівництва в міністерствах.

Часто доводиться чути: «Будівництво контролює КРУ». КРУ контролює, як використовують державні кошти, іноді, на жаль, так, що це не допомагає державі, а навпаки шкодить, адже там немає фахівців-будівельників. Приміром, заміна одних будівельних конструкцій на інші може піти на користь будівництву, а КРУ може визнати це зловживанням. Ось чому потрібен фахівець-замовник. Ситуацію можна змоделювати, приміром, так: Міністерство економіки вирішує, що на ту чи іншу область потрібно стільки-то грошей на розвиток, наприклад, освіти. Міністерство освіти, знаючи про ці кошти, разом з місцевою адміністрацією визначають, що в тому чи іншому районі або місті потрібно побудувати нову школу чи дитячий садочок. А як побудувати цей об'єкт, зекономити державні кошти, але виграти на якості та надійності? Цим має займатися Міністерство будівництва через свої власні УКСи, які паралельно можуть організовувати будівництво і за кошти місцевих бюджетів.

— Дякую за бесіду!

Бесіду вела Надія СМІЯН.

Багато вітчизняних кваліфікованих будівельників нині працюють за кордоном. Ми втратили фахівців, а нових не готуємо

В Україні завершилася призовна кампанія «Весна–2008» *(Укрінформ)*

Відкриття туристичного маршруту на одній із найдовших в Європі вузькоколійок ініціювала рівненська влада *(Укрінформ)*

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Риба гниє — відомо чому

Сьогоднішнє засідання парламентського Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин парламентарії мають намір присвятити рибництву. І не дивно. Адже хоча чинна законодавча база створює достатнє правове забезпечення для економічного розвитку галузі, триває спад обсягів вилову риби та добування морепродуктів. Знижується продуктивність рибницьких ставків, втрачається генетичний потенціал, не дотримуються технології вирощування риби.

Члени парламентського комітету зазначають, що затверджені законами України програми розвитку галузі та будівництва суден не виконуються, їх положення не коригуються, пропозиції від керівництва Державного комітету рибного господарства щодо стратегії подальшого розвитку галузі та внесення відповідних змін до цих програм не надходили.

Руйнується система державного контролю за нерестом риби та використанням водних живих ресурсів у внутрішніх водоймах. За підсумками 2007 року більшість структурних підрозділів галузі залишаються збитковими або низькорентабельними.

Водночас здійснюються необгрунтовані структурні зміни в управлінні галуззю. Так, ліквідовано Головне державне управління охорони, використання і відтворення водних живих ресурсів та регулювання рибальства у місті Києві та Київській області. Ліквідовано також Азовську державну рибоохоронну службу, замість якої створюються нові структури, на що витрачаються незаплановані кошти державного бюджету. У парламенті стверджують: запроваджуються незрозумілі системи видачі ліцензій на вилов риби. Так, у 2007 році 2298 тонн риби (20 відсотків від загального вилову) було виловлено в Азовському морі за науковими ліцензіями. Депутати вважають, що такі дії призводять до легалізації браконьєрства.

Відсутня системність у роботі з добору та розстановки кадрів керівного складу в установах галузі, їх закріплення на місцях. Нерідко на керівних посадах в установах перебувають особи без відповідної фахової освіти та практичного досвіду роботи на виробництві. Мають місце факти зловживань, зокрема, передання у приватну власність зариблених водоймищ, про що свідчать звернення членів трудових колективів галузі до правоохоронних органів.

До речі, зловживаннями у галузі вже зацікавилися у Службі безпеки України. Серед довгого переліку виявлених і переданих до парламенту порушень — приховування реальних обсягів вилову риби, використання заборонених знарядь лову, низький рівень плати за використання водними живими ресурсами, нераціональна політика у сфері реформування галузі тощо.

Іван ЛАЗНЮК.

На перехресті часів

Чи не диво: випускників Білилівської середньої школи (нині гімназії — Авт.), що в Ружинському районі Житомирської області, адміністрація, педагогічний та учнівський колектив запрошували на свято з нагоди... 230–ї річниці її заснування! Організатори (уклін вам, невтомні, бо зібрати з усіх усюд таку кількість колишніх учнів — робота, та ще й яка!) написали: «З давніх–давен, із глибини віків тебе отут завжди чекає диво, бо школа наша — перехрестя усіх часів, і місце зустрічі змінити неможливо...»

Мабуть, незважаючи на «п'ятірки» в атестаті зрілості, я була таки не найкращою ученицею, оскільки й не здогадувалася про такий солідний вік школи. У чому каюсь. Утім, є мені виправдання: вважала, що вона існувала завжди.

З'ясовується, не завжди, але здавна — з 1778 року. І що найдивовижніше — пам'ятає своїх випускників. Хоч, на жаль, і не може назвати їх усіх за іменами: під час Великої Вітчизняної війни згорів архів, тому на стінах у шкільних коридорах — знімки, які вдалося знайти у колишніх учнів, починаючи з 1919 року, та випускні повоєнні. Пам'ятаєте, такі великі колективні фотографії, а портрет кожного випускника — у віньєтці?

Та що фотографії! Підійшла привітатися до одного з директорів школи Віктора Устимовича Качурівського: «Звісно, ви мене не впізнаєте, але я вас не забула». — «Чому б це я вас не впізнав?» — «Бо минуло 40 років після випуску, і я сама себе не впізнаю...» — «Упізнаю: ви — Валя Іщук»...

Віктору Устимовичу — 80, але він досі пам'ятає своїх учнів і за іменами, і за прізвищами. Хіба не диво на перехресті цих часів? Та пам'ятає він не тільки наші імена, а й історію, яку цілком справедливо можна вважати історією не лише школи, а й країни, Батьківщини, — хай які зміни з нею сталися. Інтелігентний, освічений, сучасний — які роки з ним спроможні справитися? Каже, що пам'ятає часи, коли до нього, вчителя, прибігали школярики скаржитися: «Василько забрав у мене бурячка і з'їв, а Петрик у Катрусі — картоплину...». У Віктора Устимовича й досі болить серце, бо це батьки клали не в портфелики, а в торбинки такий «обід» для своїх дітей. Утім, не менше воно боліло і згодом, коли окрайці хліба хлопчаки використовували як шайби для гри в хокей, а прибиральниці вигортали з класів недоїдені скибки батона з маслом...

Коли вчителя запросили до слова, він про цей свій біль згадав. А ще про те, що хоч упродовж тривалого часу вбранням і взуттям учнів Білилівської середньої школи були куфайки та кирзачки, а обіди — далеко не ситні, але діти були добрішими, навчалися для того, щоб бути корисними для країни, вміли радіти успіху однокласника чи класного колективу. Нинішні мають і хліб, і до хліба, багатьох батьки возять до школи на авто, про вбрання годі й казати, але центром, навколо якого все обертається, є гроші...

У кожного часу — власні ознаки, але все-таки, як визначили організатори, місце зустрічі випускників школи змінити неможливо. А щоб ми пам'ятали, звідки пішли у світ широкий, колишні її учні, нині викладач Житомирського державного університету імені Івана Франка Григорій Махорін і вчитель історії Білилівської гімназії Василь Ямковий, дослідили історію цього навчального закладу, яку виклали в чималенькому друкованому творі.

...Зі старих фотографій на нас сьогоднішніх дивляться очі випускників школи різних років. І вчителів, які, не покладаючи рук, навчали не лише рідної мови чи математики, а й життя, сподіваючись, що станемо ми передовсім порядними людьми. І за це уклін їм усім: від ентузіастів-навчителів селянських дітей у XVIII ст. до нинішніх педагогів, котрі, як і два століття тому, щоранку приходять у клас...

Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімку: випускниця Білилівської середньої школи Людмила Іванівна Криворучко після закінчення пединституту викладала тут фізику, була завучем — упродовж усього трудового життя. Людмила Іванівна — улюблена вчителька випускників усіх часів.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Український рок на берегах Даугави

Протягом останніх двох років в Ризі створюється музична програма під назвою «Рок–проект Київ—Рига», роботу над якою практично вже завершено. Ініціатор цієї програми — радник Посольства України в Латвії киянин Олександр Юров.

«Музика — це універсальний засіб, зрозумілий без перекладу й не обмежений кордонами, — пояснює він свою ідею, — тому на доповнення до традиційних форм дипломатичної роботи я у вільний час взявся за цей проект. А чому рок? — просто люблю цей жанр». Отож головна мета проекту — піднесення авторитету України за кордоном, популяризація української культури в Латвії та розширення вже звичної для місцевої публіки музичної палітри українських професійних та самодіяльних творчих колективів.

На початку роботи з групою місцевих творчих однодумців, розповів пан Олександр, вони планували зробити рок-аранжування українських народних творів та пісень класиків української популярної музики. З цього, власне, й почалося: дебют проекту відбувся в червні 2006 року на фестивалі народної творчості «Слов'янський вінок» у місті Вангажі під Ригою за участю відомого в Латвії та за її межами тріо «Україночка». Згодом Юров познайомився з Костем Оверченком — українцем, який зараз мешкає в місті Єлгаві, автором збірки поезій «Я родом звідти, де тече Дніпро» та інших книг, і це, власне, визначило подальше змістовне наповнення проекту. В результаті на вірші Костянтина Олександр написав пісні «Україні», «Заспівайте нам пісню, мамо», «Від Дніпра до Даугави», «Ми — українці!» та інші. Крім того до проекту включено інструментальні п'єси «Київ-блюз», «Ризький бальзам» та обробку найпопулярнішої латвійської народної пісні «Вій, вітерець». Презентація проекту відбулася в листопаді минулого року в Ризі на 1-й міжнародній науково-практичній конференції «Україна—Латвія: історія, культура, економіка». Записано і демонстраційну версію компакт-диску, готується концертний варіант виконання творів проекту.

Нині відбуваються репетиції з солістами, кілька творів запропоновано для виконання хору Ризької української середньої школи (зокрема, пісню «Ми — українці!» написано спеціально для дитячого виконання). Інтерес до участі в проекті висловили відомі в Латвії українські ансамблі співу «Дніпро» (м. Рига) та «Мрія» (м. Даугавпілс). Важливо, що партнером проекту в Латвії виступатиме також авторитетна громадська організація «Європейський Рух Латвія».

Паралельно з роботою в Латвії над творами проекту працюють у Києві. Для цього створено гурт «Саме ті!», до складу якого увійшли студенти київських музичних навчальних закладів. До речі, пісня «Києву з любов'ю», що за стилістикою скидається на гімн, зацікавила професійні колективи — духові оркестри Національних збройних сил Латвії та Ризького музичного училища «Інтермецо», а також Одеський центр військово-музичного мистецтва.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

На знімку: автори проекту — Олександр Юров (праворуч**) і Костянтин Оверченко на презентації диску для української громади Латвії.**

Фото автора.

Руйнується система державного контролю за нерестом риби та використанням водних живих ресурсів у внутрішніх водоймах

Чи будуть у нас свої пілоти?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ситуацію з підготовки льотних кадрів ми попросили прокоментувати одного з найкомпетентніших у цьому питанні фахівців в Україні — заслуженого працівника транспорту України, кандидата технічних наук, професора, академіка Міжнародної транспортної академії й Міжнародної академії проблем людини в авіації й космонавтиці, співголову комісії Міжнародного Авіаційного Комітету країн СНД, ректора Державної льотної академії України Михайла РУБЦЯ *(на знімку).*

— Михайле Івановичу, ви понад 20 років очолюєте відомий в усьому світі вищий авіаційний навчальний заклад. Чого вдалося досягти за ці роки?

— Справді, створена 1951 року кіровоградська льотна школа з роками завоювала авторитет і визнання в авіаційних колах усього світу. Пройшовши шлях реформування й перетворення, кіровоградський авіаційний навчальний заклад був однією з основних кузень льотних кадрів Радянського Союзу. Тоді він підпорядковувався і фінансувався безпосередньо Міністерством цивільної авіації СРСР. Тут було створено наймогутнішу матеріально-технічну базу, сформовано унікальну інфраструктуру, навчальний процес базувався на найпередовіших досягненнях і технологіях. Адже підготовка пілота була й залишається процесом надто дорогим. Витрати, необхідні на підготовку одного молодого фахівця, становлять близько 80 тисяч доларів. Крім цього, треба постійно оновлювати парк повітряних суден, забезпечувати їхнє технічне обслуговування, утримувати аеродром і служби його забезпечення, а також покривати цілу низку специфічних статей витрат.

Економічні труднощі перших років незалежності України поставили наш унікальний навчальний заклад під загрозу розформування. Тоді ми опинилися в підпорядкуванні Міністерства освіти і науки України, яке, звичайно, не мало у своєму розпорядженні коштів, необхідних для фінансування льотної підготовки та її матеріально-технічного забезпечення. То був період, складний для всієї країни, а для нашого специфічного навчального закладу, я вважаю, — особливо. Найбільші підприємства всесоюзного значення, втрачаючи державне фінансування, розорялися й припиняли свою діяльність. Ми в критичних умовах, коли гроші з бюджету надходили тільки на заробітну плату персоналу, стипендію й харчування курсантів, а утримання авіаційної інфраструктури потребувало регулярних колосальних витрат, поставили перед собою завдання шукати шляхи виживання. Колектив вузу ціною неймовірних зусиль протистояв труднощам тих років. Любов до авіації й відданість своїй професії стали основною рушійною силою для тих, хто боровся тоді за виживання кіровоградської льотної школи. Я вдячний людям, які не зрадили авіаційні ідеали.

Спільними зусиллями нам вдалося створити нові заощадливі механізми для продовження життєдіяльності вузу. Зберегли його льотний статус, висококваліфікований кадровий склад, безцінний досвід підготовки авіаспеціалістів, унікальну матеріально-технічну базу.

— Чи виправдали себе ті неймовірні зусилля?

— Поки що ми жодного разу не пошкодували про те, що зберегли унікальну складову професійної авіаційної національної освіти. Як ви вже зазначали, авіація України сьогодні стрімко розвивається. А однією із найактуальніших проблем цього зростання є кадровий голод. На нарадах найвищого рівня ще років десять тому я прогнозував дефіцит льотних кадрів і наполягав на необхідності вживання кардинальних заходів, спрямованих на реконструкцію системи льотної підготовки. На жаль, вчасно заходів не було вжито, а мій прогноз уже став реаліями сьогодення.

Проблема браку кваліфікованих пілотів — це реальна загроза безпеці польотів і зниження конкурентоспроможності цивільної авіації України. Такий стан справ не тільки гальмує досягнуті темпи розвитку цивільної авіації, а, зрештою, може призвести до її повної стагнації. Те, що сьогодні має в своєму розпорядженні Державна льотна академія України, — величезний потенціал. Але повноцінна його реалізація можлива лише за умови поновлення парку повітряних суден навчального закладу новими, сучасними літаками відповідних типів. Зрозуміло, що бюджету Міністерства освіти і науки України вирішити таке завдання, як і раніше, не під силу. І наше обґрунтоване прагнення забезпечити поновлення навчального літакомоторного парку за

рахунок державного фінансування (стратегічно важливе питання підготовки льотних кадрів категорично не можна передавати в приватні руки!) не раз досягало, здавалося б, логічного завершення. Так, в 2006—2007 роках бюджетним парламентським комітетом було внесено пропозицію про реалізацію цільового фінансування професійної підготовки льотних кадрів Державною льотною академією України обсягом 5 млн. гривень. Однак практично цю пропозицію так і не реалізували. Наступного року уряд просунувся ще далі в питанні розв'язання цієї актуальної проблеми. Було ухвалено розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 листопада 2007 року №1039 «Про заходи щодо вдосконалення підготовки льотного складу цивільної авіації», яке містило в собі, зокрема, таке: «Міністерству транспорту і зв'язку, Міністерству освіти і науки разом з Міністерством фінансів передбачити під час складання проекту державного бюджету на відповідний рік кошти для навчальних закладів Мінтрансзв'язку і Міністерства освіти і науки з метою підготовки льотного складу цивільної авіації». На жаль, віз і нині там. На мою думку, ситуація з підготовки льотних кадрів у країні вже досягла тієї критичної межі, коли зволікання — смерті подібно. Наступна крапка на цій кривій — вже крапка неповернення: коли країна втратить свою національну льотну школу і змушена буде купувати іноземних фахівців. Але економічно це коштуватиме набагато дорожче, ніж своєчасне вкладання коштів у власну систему професійної підготовки. Час від часу в українських авіаційних колах мусують ідеї створення нового льотного центру то в одному, то іншому регіоні України. Вважаю це економічно абсолютно недоцільним, маючи державну навчально-практичну авіаційну базу, створену з урахуванням усіх міжнародних вимог і специфічних нюансів, яка має всі необхідні компоненти.

— Як учений і практик, які ви бачите шляхи розв'язання проблеми дефіциту льотних кадрів?

— Я не раз висловлював свою думку з цього приводу на нарадах всілякого рівня. Без залучення капіталу авіакомпаній до процесу льотної практики курсантів-пілотів не обійтися. Міркуйте самі: у ті часи, коли всі авіаперевезення здійснювала єдина державна компанія «Аерофлот», було абсолютно логічно готувати пілотів за рахунок коштів державного бюджету. Пілотам-випускникам був один шлях у небо — з «Аерофлотом». Сьогодні на ринку авіаційних послуг працює цілий спектр підприємств різних форм власності. Кожне з них бажає отримати на роботу кваліфікованого пілота, добре навченого й котрий пройшов льотну підготовку. Чому бюджет Міністерства освіти і науки має покривати значні витрати такої підготовки комерційних кадрів? Вважаю, що достатньо залишити за державою механізм реалізації й контролю над льотною практикою, а її фінансування перекласти на безпосередніх замовників дорогої підготовки кваліфікованих пілотів. Для цього потрібен принципово новий механізм взаємодії навчального закладу з підготовки авіаційного персоналу, підпорядкованого Міністерству освіти і науки України, з авіаційними підприємствами Міністерства транспорту і зв'язку. На сьогодні неможливо в рамках правового поля організувати фінансування льотної підготовки силами самих авіакомпаній, а реалізація чисто юридичної сторони такої взаємодії потрібна всім зацікавленим сторонам.

Парадокс у тім, що провідні авіакомпанії України сьогодні не тільки можуть, а й готові брати участь у матеріально-технічному забезпеченні підготовки своїх майбутніх льотних фахівців, але чинна законодавча база просто не дозволяє їм цього робити. Тому необхідно розробити й впровадити систему договірних відносин між навчальними закладами й авіакомпаніями (авіапідприємствами) з інвестування позабюджетних коштів у підготовку льотного та інженерно-технічного персоналу.

Крім того, при розв'язанні проблеми браку льотних кадрів мають місце й особливі «підводні камені». Українських пілотів цивільної авіації поставили перед вибором — або отримуй зароблену льотну пенсію і прощайся з небом, або продовжуй літати, не претендуючи на пенсійні гроші. Багато хто в такій ситуації змушений «зійти з дистанції», обравши «синицю в руках». А це — досвідчені й кваліфіковані пілоти, як кажуть, у розквіті сил! При цьому, якби держава дозволила їм літати, одночасно одержуючи вже зароблену пенсію, багато придатних за здоров'ям й мотивованих на льотну роботу пілотів старого гарту продовжували б приносити вагому користь авіації України й безпеці її польотів. А адаптація молодих пілотів під керуванням таких фахівців відбувалася б набагато якісніше й ефективніше, ніж в умовах дефіциту досвідчених кадрів. У цьому ж контексті можна звернути увагу ще на одну проблему — відтворення льотного складу. Пілот-інструктор вузу — фахівець, який водночас з бездоганним пілотуванням має виконувати ще цілу низку навчальних функцій. Від якості його роботи, без перебільшення, залежить безпека завтрашнього дня авіації. А одержує він заробітну плату набагато меншу, ніж його колеги, котрі працюють на авіатрасах. Чи можна в таких умовах розраховувати на високу мотивацію, а відповідно — ефективність інструкторської праці? Виходом має стати затвердження єдиних соціальних стандартів льотного персоналу, зокрема — перегляд системи його пенсійного забезпечення.

— Повертаючись до академії, підготовку яких авіаційних фахівців, крім пілотів, вона здійснює?

— У своєму розвитку наш вуз завжди орієнтувався на потреби авіаційної галузі, гнучко реагуючи на динаміку її перетворення. Так поступово, у міру їхньої затребуваності практикою, з'являлися нові спеціальності. Сьогодні, крім того, що ми продовжуємо вишукувати можливості й здійснювати підготовку пілотів, академія є кузнею висококваліфікованих кадрів інших авіаційних профілів.

Це диспетчери управління повітряним рухом, диспетчери аеронавігаційного інформаційного обслуговування, фахівці аварійного обслуговування й безпеки на авіаційному транспорті, інженери з технічного обслуговування, ремонту й діагностики авіаційної техніки, бортінженери, менеджери авіаційних підприємств і організацій, менеджери туристичної індустрії, менеджери міжнародних авіаційних перевезень. І відгуки про роботу наших випускників на різних авіаційних підприємствах України й інших країн світу приходять до нас тільки позитивні. А найвищою оцінкою їхнього професіоналізму, на мій погляд, є те, що на момент закінчення чергового навчального року до нас приходять заявки авіапідприємств на молодих фахівців різних спеціальностей.

— Наша бесіда відбувається напередодні вашого ювілею. Така подія для кожної людини — привід озирнутися на пройдений шлях, зробити висновки. Ви особисто як оцінюєте свої досягнення напередодні свого 65-річчя?

— Я присвятив своє життя авіації. Служив і служу їй вірою і правдою на всіх постах і посадах, які обіймав. Пройшов шлях від лінійного пілота до ректора міжнародної льотної школи. Навіть якби з'явилася можливість що-небудь змінити у своїй долі — залишив би все, як є. Єдине, про що мрію сьогодні — побачити те, заради чого так багато й напружено працював останніми роками: зліт нашої академії, повернення їй колишньої слави як однієї з найкращих у світі льотних шкіл. Сподіваюся, що здоровий глузд переможе, і незабаром моя мрія здійсниться.

Вів бесіду Петро МЕЛЬНИК.

Автор і редакція «Голосу України» приєднуються до численних поздоровлень, і бажають літаючому ректорові, пілоту 1 класу, з більш як 12 тисячами годин нальоту, Михайлові Івановичу Рубцю міцного здоров'я, чистого неба, надійних крил і здійснення всіх бажань.

Фото із архіву Державної льотної академії України.

Витрати, необхідні на підготовку одного молодого фахівця, становлять близько 80 тисяч доларів

ГОЛОС УКРАЇНИ № 104 (4354)
ВІВТОРОК, 3 ЧЕРВНЯ 2008

«Група ризику» під захистом екологічної броні

Ситуація, про яку піде мова, на перший погляд, здається абсурдною: споживач роками не платить за електроенергію, а енергопостачальна організація не має важелів впливу на боржника: повністю відключити його не можна за законом. Неймовірно, скажете? На жаль — це реалії. Економічний закон «товар або послуга в обмін на гроші», з'ясовується, у цьому випадку не працює. Йдеться про так звані «шахти третьої групи» — 17 вугільних підприємств галузі. Заборгувавши за електроенергію, ці підприємства продовжують споживати товар (електроенергію), вигідно користуючись положенням закону про електроенергетику. Відповідно до закону, підприємство, цілковите знеструмлення якого може спричинити техногенні або екологічні наслідки, може бути обмежено тільки до рівня екологічної броні електропостачання. Таким чином, екологічна броня перетворилася на надійний «щит» для боржника. А тим часом і енергопостачальні підприємства, і держава зазнають збитків.

В очікуванні цивілізованого закриття

Поділ шахт на чотири групи вперше було зроблено Міністерством вугільної промисловості більш як десять років тому під час складання чергової державної програми реформування галузі. До першої групи віднесли рентабельні шахти, до другої — перспективні шахти, що за певної державної підтримки зможуть через кілька років стати рентабельними. Четверту групу становили вугільні підприємства, що підлягають ліквідації: запаси вугілля на них виснажилися або його видобуток вважався невигідним. Нарешті, до третьої групи були включені шахти, що, на думку міністерства, не мають перспективи і повинні бути закриті після відпрацювання вже підготовлених запасів. Вкладення державних коштів у капітальне будівництво на таких шахтах вважалося недоцільним.

Перебуваючи у стані пацієнта, який «ні живий ні мертвий», вугільні підприємства накопичують борги. У тому числі — за спожиту електроенергію.

З часом список шахт третьої групи виявився підкоригованим: деякі з підприємств виявилися привабливими для приватних інвесторів і уникли перспективи закриття. Важливо відзначити особливість процесу ліквідації вугільних підприємств в Україні. Виконання робіт із закриття шахт, які належать до четвертої групи, фінансується з державного бюджету через державне підприємство, що сьогодні називається «Укрвуглляторфреструктуризація» (раніше їх було кілька). Що стосується шахт третьої групи, то ще 2006 року Міністерство вугільної промисловості видало накази про ліквідацію більшості цих підприємств. І бюджетне фінансування для таких вугільних підприємств у планах на наступні роки не було передбачено. Розподіляючи державні кошти, міністерство віддає перевагу діючим підприємствам, тобто тим, де вкладені гривні дадуть віддачу у вигляді тонн добутого вугілля. А для шахт третьої групи перспектива закритися цивілізовано, тобто з передаванням у компанію «Укрвуглляторфреструктуризація» відкладається на невизначений термін. Перебуваючи у стані пацієнта, який «ні живий ні мертвий», вугільні підприємства накопичують борги. У тому числі — за спожиту електроенергію.

Рівень оплати прагне до нуля

17 шахт третьої групи — споживачі двох енергопостачальних підприємств: ВАТ «Укренерговугілля» і ВАТ «ПЕС-Енерговугілля». «Шахти третьої групи, що є нашими споживачами, практично припинили платити за електроенергію: з початку року рівень оплати становив лише 2,2 відсотка, — розповідає заступник голови правління — заступник генерального директора ВАТ «Укренерговугілля» Володимир Бендик. — Станом на 1 травня 2008 року борг цих шахт перед нашою компанією перевищив 316 тисяч гривень, — це на 90 тисяч гривень більше, ніж на початку року».

— Шахти, що перебувають у стадії підготовки до ліквідації, за 2005 рік розрахувалися з нами за спожиту електроенергію на 79 відсотків, за 2006 рік — на 48 відсотків, за 2007 рік — на 34 відсотка, а за чотири місяці нинішнього року — лише на 7 відсотків, — зазначає директор з енергозбуту ВАТ «ПЕС-Енерговугілля» Дмитро Григор'єв. — Тобто тенденція в оплаті йде до повного нуля. Але шахти не припинили електроенергію брати. І ми не маємо права обмежити їх менше за рівень екологічної броні.

Так звана екологічна броня — справді необхідний механізм, що забезпечує стабільність роботи всього промислового комплексу. Наприклад, донецька шахта імені Горького, що належить до третьої групи, і є такою, що не видобуває вугілля, не може припинити відкачування підземних вод, інакше грунтові води заллють центральну частину Донецька. Крім того, в останні роки загострилася проблема підтоплення шахтарських селищ після закриття вугільних підприємств. Шахта, що не видобуває жодного кілограма вугілля, однак, може серйозно впливати на екологічну обстановку в регіоні. Усвідомлюючи наслідки цілковитого відключення, енергетики продовжують надавати послуги шахтам третьої групи. Але плати за свій товар не одержують. Де ж вихід?

Шахта, що не видобуває жодного кілограма вугілля, однак, може серйозно впливати на екологічну обстановку в регіоні.

— Свого часу до закону про електроенергетику було внесено пункт, відповідно до якого джерелом фінансування екологічної броні електропостачання був державний чи місцевий бюджет, залежно від того, у чийій власності — державній чи територіальної громади — перебуває підприємство, — пояснює Д. Григор'єв. — Передбачалося, що підприємства звертаються й одержують кредит за рахунок коштів бюджету. Але порядок надання кредитів виявився настільки складним, що жодне з підприємств тривалий час так і не звернулося по отримання коштів. І на цьому етапі дію статті закону, що говорить про джерела фінансування екологічної броні, припинено. Ситуація патова. Ми не маємо права повністю відключити таких споживачів, а вони, розуміючи це, продовжують споживати електроенергію безплатно.

«Вуглярі застосовують негативну практику залишати на балансі ліквідованих підприємств борги, які ВАТ «Укренерговугілля» намагається стягнути шляхом подачі претензій до ліквідаційної комісії, — додає В. Бендик. — Але голови ліквідаційних комісій повідомляють про неможливість погашення заборгованості в зв'язку з відсутністю майна на балансі шахти, оскільки вимога енергетичної компанії внесена четвертою у список задоволення кредиторів для стягнення». Наприклад, шахти «Нова», «Імені 60-річчя Великої Жовтневої Соціалістичної Революції», «№ 3-біс». «Олександр-Захід», «Зуєвська» були ліквідовані, і їхнє майно передано в «Укрвуглляторфреструктуризацію», але їхні борги залишилися на балансі ліквідованого підприємства. Самі ж шахти передавалися «чистими», без боргів.

Від боргів, накопичених шахтами, страждають самі гірники

За останні три роки енергетики написали не один десяток звернень до високих інстанцій. На рівні Міністерства вугільної промисловості України і його нинішнього керівника Віктора Полтавця є розуміння проблеми. Але немає грошей. У квітні міністерство розподілило кошти для погашення частини боргу для шахт третьої групи. Вийшло по 100 тисяч гривень на кожну шахту. Це часточки відсотка місячного споживання. Проте існують ефективні шляхи розв'язання проблеми, про які кажуть енергетики.

Обсяг коштів, якими вуглярі могли б закрити всі свої борги, досяг одного мільярда гривень.

Настав час відновити дію статей закону про електроенергетику, що передбачають оплату екологічної броні з державного або місцевого бюджетів. Певна річ, у бюджетах повинні бути заплановані кошти на ці цілі. Свого часу, коли в галузі заговорили про запровадження інституту екологічної броні, звучали пропозиції створити певний фонд, куди підприємства, які захищені бронею, відсилали б кошти. І коли хтось із них виявиться не в змозі розплатитися з енергетиками, на допомогу прийде фонд. Така ідея теж могла б бути реалізована. Можливе й інше кардинальне державне рішення, яке передбачає, що Мінвуглепром стовідсотково фінансує шахти третьої групи до моменту передачі в компанію «Укрвуглляторфреструктуризація». Передбачалося, що третя група — це шахти, що перебувають у процесі підготовки до ліквідації. Але ніхто не сказав, як довго може тривати цей процес. Тим часом державні шахти неможливо обанкрутити, неможливо примусово продати їхнє майно (діє мораторій).

Парадоксально, але від того, що вуглярі накопичують борги перед енергетиками, страждають самі пересічні гірники. Механізм такий: енергопостачальне підприємство не платить ДП «Енергоринок», ДП «Енергоринок» не може розрахуватися з генеруючими компаніями, а генеруючі компанії, у свою чергу, не платять за поставлене на електростанції вугілля. Немає грошей за вугілля — немає зарплати для шахтарів. Соціальна напруженість на шахтах третьої групи зростає. У цій ситуації головна проблема — відсутність відповідальності за несплату. На думку енергетиків, необхідно змінити умови роботи із шахтами третьої групи: запровадити нарахування штрафних санкцій у разі незабезпечення своєчасної оплати екологічної броні і дозволити розривати договір на постачання електроенергії вугільним підприємствам третьої групи, які не оплачують екологічну броню. У цьому випадку відповідальність за можливі наслідки лежатиме на галузевому міністерстві, державних і місцевих органах влади.

Розв'язання проблеми підвищить надійність енергозабезпечення

Оскільки в галузях паливно-енергетичного комплексу чітко простежується ланцюжок суміжників, логічно було б застосувати механізм взаємозаліку. Завдяки Закону України №2711 «Про стале функціонування підприємств ПЕК...» такий механізм реалізації заборгованості з'явився. Закон дозволяє ліквідувати заборгованість, що утворилася у підприємств паливно-енергетичного комплексу до 1 січня 2005 року: або шляхом проведення взаєморозрахунків, або шляхом списання з відшкодуванням збитків, якщо підприємство ліквідувалося рішенням державного органу, або шляхом часткової оплати боргів тощо. І таку роботу зі списання заборгованості енергетики провели і продовжують проводити. А от що робити з заборгованістю, накопиченою після 1 січня 2005-го, ніхто не знає.

Торік, коли стало очевидно, що не вдасться скористатися коштами в держбюджеті на здешевлення кредитів на реконструкцію енергоблоків, енергетики добровільно запропонували вуглярам суму в 212 мільйонів гривень на погашення боргів. На жаль, у той момент парламент не діяв, і рішення про зміну закону про держбюджет прийняти було нікому. Тому невикористану суму вже враховано в держбюджеті-2008. Обсяг коштів, якими вуглярі могли б закрити всі свої борги, досяг одного мільярда гривень. Справа — за розробкою механізму такого кредитування.

У розв'язанні проблеми заборгованості за електроенергію шахт третьої групи потрібний державний підхід. Через низький рівень розрахунків підприємствами вугільної промисловості енергопостачальні компанії змушені застосовувати практику доплат у ДП «Енергоринок» власних коштів (з поточних рахунків), що призводить до скорочення обігових активів. А отже, енергетики не можуть у повному обсязі виконати інвестиційні програми і плани з капітального ремонту, що істотно впливає на надійність енергозабезпечення. Якщо ситуація збережеться, можливе банкрутство енергопостачальних підприємств, що обслуговують названі шахти. У такому випадку бюджет втратить значні надходження, а соціальні наслідки такого кроку страшно уявити. На думку енергетиків, вугільним підприємствам третьої групи потрібно заборонити залишати борги на балансі ліквідованих шахт.

У якнайшвидшому розв'язанні ситуації мають бути зацікавлено і самі шахти. Адже погашення заборгованості, затвердження проекту ліквідації, передавання підприємства в компанію «Укрвуглляторфреструктуризація» або новому приватному власнику відкриє можливості для вуглярів, які перебувають сьогодні в підвищеному стані. Зволікання з розв'язанням проблеми тільки посилить і без того напружену соціальну обстановку в шахтарських колективах і селищах гірняків.

Ліна КУЩ.

І на цьому етапі дію статті закону, що говорить про джерела фінансування екологічної броні, припинено

Сергій СКРИПЧЕНКО: «У житті сповідую доброчесність, повагу до людей і закону»

Президент Торгово–промислової палати України **Сергій СКРИПЧЕНКО** народився 3 червня 1938 року на Київщині, виростав на Черкащині, трудовий гарт пройшов у Києві. Закінчив столичний політехнічний інститут, працював інженером–технологом, інженером–конструктором на заводі «Більшовик». Ініціативний, енергійний і відповідальний, не раз очолював громадські організації Києва, обирався депутатом районних рад. Після завершення навчання у московській Академії зовнішньої торгівлі працював у торговому представництві СРСР за кордоном. Останні 30 років — у ТПП України, де пройшов щаблі зростання — від завідувача відділу товарних експертиз до керівника. Нині ім'я президента ТПП, академіка Української академії наук, кавалера ордена «За заслуги» третього ступеня Сергія Скрипченка добре відоме як серед вітчизняних промисловців і підприємців, так і в зарубіжних бізнесових колах. Його професіоналізм, далекоглядність, толерантність, помножені на відкритість і доброзичливість, завоювали глибоку повагу у колег, щиру симпатію в іноземних партнерів. Напередодні 70–річчя від дня народження С. П. Скрипченка наш кореспондент зустрілася з ювіляром.

Мамин образ зберегла дитяча душа

— Сергію Парфеновичу, в переддень «круглої» дати до «Голосу України» звернулися ваші друзі й колеги з різних областей України. Вони попросили, аби газета розповіла не лише про діяльність Торгово-промислової палати, а й про вас особисто. Вашу позицію — завжди, навіть за найскладніших обставин, сповідувати доброту, людську порядність і виваженість, дуже шанують у колективі ТПП, ставлять за приклад молоді. Розкажіть про себе, про життєві шляхи-дороги.

— Усе добре, що є в кожної людини, бере початок від батьків, дідів-прадідів, від усього роду. Яке коріння, таке й насіння, кажуть у народі. Я з'явився на світ у важкі передвоєнні часи. Мій батько, Парфен Миколайович, учителював у сільській школі Переяслав-Хмельницького району. Було йому тоді лише 22 роки, та він уже пережив цілий ківш бід і страждань. У страшному тридцять третьому померли мученицькою смертю його батьки, а мої дід і бабуся, працьовиті, совісні селяни, Микола та Наталка Скрипченки. Голодомор забрав і шестеро татових братів та сестер. Залишилося їх, круглих сиріт, тільки двоє: Парфен та його молодша сестра Гашка. Батько згодом майже ніколи не згадував про те лихоліття. Хоч болем і смутком закарбувалося воно на все його довге життя. Він врятувався лиш тому, що вже навчався у вчительському технікумі і їм, студентам, давали хоч якусь затірку... Почалася війна, батька забрали на фронт, а вдома з трьома дітьми залишилася моя мама Уляна. Меншій сестрі, Ліді, було лише кілька місяців, коли у люті морози, переходячи вбрід річку, застудилася ненька... Помираючи, просила меншу свою сестричку замінити нам матір.

— То ви, мабуть, не пам'ятаєте свою матусю, адже були зовсім маленькими...

— Образ мами зберегла дитяча душа. Але бачу все ніби в тумані, у далекій далечині. Виростила мене та моїх сестер мамина рідна сестра, Парасковія. Паші було тоді 16 років, та вона без роздумів узяла на свої тендітні плечі турботу про нас, напівсиріт. Сама не вчилася, хоч була дуже здібною, а нас намагалася привчати до навчання, до праці. Коли 28-річний батько повернувся з війни, вони з Пашею побралися і в нас з'явилося невдовзі ще дві сестри.

— Навіть на той час це була чимала сім'я.

— Безперечно. Але жили ми у родинній злагоді й дружбі. Разом переборювали післявоєнні нестатки та незгоди. Тоді всі: і колгоспники, і вчителі не розкошували. Ми, діти, були рівними, ніхто ні перед ким не хизувався, не чванився. Навпаки, ми вміли один одному співчувати, допомагати, підтримувати. Ми раділи кожному мирному дню, сонцю, весні, розквітлій яблуні. Із завзяттям бралися до будь-якої роботи. Бо бачили, як трудяться наші батьки, щоб прогодувати, виростити нас. Мій тато, крім учителювання, ще й кравцював. Самотужки навчився розкрою і шив разом з мамою Пашею всяку одежину для односельців. Треба сказати, що батько, крім блискучих знань з фізики та математики, був дуже талановитою і працелюбною людиною. Він умів бондарювати, теслювати, столярувати. Міг намалювати чудову картину, грати на різних музичних інструментах, гарно співати і танцювати. Його вірші відзначив навіть Павло Тичина і рекомендував «початківцю» продовжувати писати. Та батькові потрібно було ростити нас, п'ятеро дітей, і вірші він писав тільки «для душі».

— Сергію Парфеновичу, про вчителювання вашого батька у Тетерівці, про ваші шкільні роки залишилися у селі найтепліші, щирі спогади.

— Я також свято бережу в душі все, що пов'язане зі світлим, чистим світом дитинства та юності. Це мені здається найсокровеннішим, найдорожчим, що є в житті людини. Батько мій прожив 93 роки і всі ці літа до нього писали листи його учні. Ще й досі жива моя мама Паша, рідна батькова сестра тітка Гашка — ми з роду довгожителів.

ЛіРИЧНИЙ ВіДСТУП

Зі спогадів однокласниці С. Скрипченка Катерини Білоконь, жительки села Тетерівки Жашківського району на Черкащині

— Я добре пам'ятаю той рік, коли до нашої школи прибув новий учень, Сергій Скрипченко. Учительську сім'ю поселили на квартиру до баби Гафії, у стару, вкриту соломою, хату. Тоді всі жили бідно, і Скрипченки також нічим не відрізнялися від односельців. Сергій прекрасно вчився, був скромним, уважним, чемним. За ним «сохли» всі дівчата, адже симпатичний сіроокий хлопець ще й чудово грав на баяні. Дуже шанували ми Сергійового батька, Парфена Миколайовича. Це був Учитель з великої літери. Він любив дітей і віддавав увесь жар своєї душі, щоб вони вивчилися, стали на ноги. Через багато років після закінчення школи я знову зустрілася з Серьожею, тепер уже зі знаною у всій державі людиною, Сергієм Парфеновичем. Дуже приємно було побачити і відчути, що наш найкращий ровесник залишився таким, яким був у юності — приязним, відкритим, щиросердечним. Як, до речі, і його вірна дружина, також наша однокласниця, Люба Мельник, тепер — Любов Григорівна Скрипченко.

Доля, взявши за руку, повела у світ

— Готуючись до інтерв'ю, я розмовляла з кількома вашими однокласниками, котрі в один голос сказали, що ви, Сергію Парфеновичу, були, мабуть, найбільшим мрійником.

— Це вони, очевидно, мають на увазі, що мене, після закінчення школи, покликала романтика Криворіжжя? *(Посміхається).* Було таке. Не тільки я, багато хлопців мріяло тоді про шахти, домни, мартени. Поїхав і я у Кривий Ріг вступати до гірничорудного інституту. На «відмінно» склав усі іспити. А ось із твором щось у мене не те вийшло. Чи неправильно ідейний зміст передав, чи крапку не там поставив. Одне слово, не судилося мені стати гірником. Доля, взявши за руку, привела мене до Києва.

— Ви вірите у долю?

— Як бачите. І я дякую їй, що перші кроки у самостійному житті зробив у трудовому колективі заводу «Більшовик». Тепер переконаний: аби не гарт у робітничому середовищі, серед таких, як сам, молодих, «зелених» хлопців, котрих наставляли старші, як правильно і чесно у світі жити, — хто зна, як склалася моя біографія... Працюючи, я навчався у Київському політехнічному інституті. Заводська молодь обрала мене своїм комсомольським ватажком. Хоч би що зараз говорили про комсомол, але тоді ми горіли, у нас було сотні справ і саме тоді ми набували вміння працювати з людьми, бути «генераторами ідей», організаторами і виконавцями.

— Недарма більшість сучасної української бізнес-еліти «родом з комсомолу».

— І це закономірно. Адже ази підприємництва комсомольські лідери проходили ще в студентських будівельних загонах, у перших госпрозрахункових бригадах. Молодь і тоді й нині завжди швидко реагує на все нове і прогресивне.

— Тому і ви почали студіювати закони ринкової економіки?

— Саме так. Навчання у Москві, в Академії зовнішньої торгівлі, а згодом робота у торговому представництві Міністерства зовнішньої торгівлі СРСР у Швейцарії стали доброю школою, котра знадобилася при становленні спочатку Торгово-промислової палати УРСР, а згодом розвитку ТПП України.

— Цього року вітчизняній палаті виповнилося 35 років. Чи можна порівняти ту, «новонароджену» у 70-х роках минулого століття ТПП, в яку ви прийшли працювати, із сучасною «європейською леді»?

— Ви самі відповіли на запитання. Сьогодні організація, покликана представляти і захищати інтереси ділових кіл країни, впевнено вийшла на рівень кращих європейських палат і посіла своє місце у бізнесовому світі. Я назву лише кілька цифр. Членами ТПП України нині є понад 8,5 тисячі підприємств і фірм різної форми власності, банків, організацій підприємців. Торік у системі палати виконано понад 1 мільйон різних замовлень бізнес-партнерів, як вітчизняних, так і зарубіжних. Українська палата нині — член Міжнародної торгової палати і Всесвітньої федерації палат, Асоціації торгово-промислових палат Європи, Ділової ради Чорноморського економічного співробітництва, Асоціації ТПП Центральної європейської ініціативи. Невдовзі у Страсбурзі вперше збереться Європейський парламент підприємців, до якого за рекомендацією палати увійде й представник українського бізнесу. Наприкінці минулого року у Парижі першого віце-президента, генерального секретаря ТПП України обрано до складу ради директорів Європалати.

— Справді, це є свідченням високого міжнародного визнання ТПП України.

— І авторитету. Пошлюсь, зокрема, на практику роботи одного з підрозділів палати, Міжнародного комерційного арбітражного суду, якому, до слова, щойно виповнилося 15 років. За кількістю, якістю та оперативністю розгляду справ він зайняв лідируючу позицію у світі, випередивши знамениті арбітражні інститути у Парижі, Стокгольмі, Женеві та інші не менш відомі. Завдяки великій довірі міжнародного бізнесу торік українська судова інстанція розглянула понад 320 справ за участю сторін із 55 країн, серед яких 44 — з далекого зарубіжжя.

Більше ініціативи, енергії, наполегливості

— Сергію Парфеновичу, попри беззаперечні успіхи повпреда українського бізнесу, у нашій державі «море» економічних проблем. Одна з них — сьогодні Україна більше ввозить товарів, ніж експортує.

— Негативне сальдо держави у зовнішній торгівлі нас особливо турбує. Причин цього становища кілька. По-перше, держава повинна приділити цьому сектору економіки максимум уваги. По-друге, необхідно підтримати тих промисловців і підприємців, котрі здатні випускати конкурентоспроможну продукцію. Скажу, як експерт, таких підприємств і фірм у нас чимало. Щодня до головного «штабу» палати у Києві звертається багато потенційних зарубіжних партнерів з конкретними пропозиціями щодо закупівлі товарів, налагодження тісної співпраці, про що ми повідомляємо членам палати. На жаль, далеко не всі бізнесмени виявляються готовими працювати з іноземними колегами. У цьому негативну роль відіграють інертність, безініціативність, а то й відверте побоювання «виходити на Європу».

— У зв'язку з цим палата не запровадила для нерішучих та «сором'язливих» психологічні тренінги?

— Наші фахівці допомагають підприємцям з будь-якого питання, яке виникає у процесі налагодження контактів із закордонними партнерами. Кожен ринок має свої особливості та правила гри. Завдання палати підказати, посприяти, прокласти «місток» між вітчизняним виробником та зацікавленим зарубіжним бізнесменом. Нині ТПП України має угоди про співробітництво з торгово-промисловими палатами та іншими партнерськими організаціями у 80 країнах світу. В 15 державах діють представництва палати. Завдяки цьому нам до снаги задовольнити більшість запитів підприємців.

— Щоб налагодити міжнародні зв'язки бізнесмену, найперше, треба зустрітися віч-на-віч зі своїм майбутнім партнером.

— Спочатку необхідно визначитися, в якому напрямі здійснюватиметься зовнішньоекономічне співробітництво. Наша палата володіє величезним масивом інформаційних ресурсів, який постійно поповнюється. В ньому дані про десятки тисяч фірм і компаній з усього світу, тисячі пропозицій зарубіжних партнерів тощо. І, звичайно, важливим кроком у налагодженні зв'язків є прямі контакти між підприємцями. Палата систематично проводить велику кількість бізнес-форумів, ділових зустрічей, виставок. Щороку ми організовуємо близько 280 виставкових заходів в Україні та за кордоном. Серед них і такі важливі за тематикою як енергозбереження, переробка відходів виробництва, стандарти і якість.

— Ці питання стали особливо актуальними після вступу України до СОТ.

— Безперечно. ТПП України та регіональні палати уповноважені державою підтверджувати походження українських товарів, видавати відповідні сертифікати, котрі є обов'язковими документами при експорті продукції. Наші фахівці оформляють і видають також свідоцтва на тимчасове безмитне вивезення товарів — так званих карнетів АТА. За домовленістю з митними органами декларують зовнішньоторговельні вантажі тощо. Недержавний, самоврядний статус української палати дозволяє виконувати й низку інших функцій, задекларованих світовими палатівськими традиціями та міжнародними конвенціями. Скажімо, засвідчувати обставини форс-мажору, а також торгові й портові звичаї, прийняті в країні. У разі виникнення спорів, пов'язаних з недопоставкою товарів, їх якістю, псуванням, у закордонних судових інстанціях приймаються і визнаються акти, складені експертами палати. Торік наші фахівці виконали понад 120 тисяч експертиз. Завдяки цій кропіткій роботі багатьом учасникам міжнародної торгівлі вдалося уникнути втрат і збитків.

— Весь цей обшир обов'язків, покладених на ТПП, вимагає висококваліфікованих кадрів, а їх, як відомо, не вистачає.

— Так, життя вимагає масштабного мислення, новітніх підходів до кадрової проблеми. Зараз, як повітря, потрібні фахівці сучасної формації. Створена при нашій палаті Міжнародна академія фінансів та інвестицій успішно відгукується на виклики часу. Тут уже пройшли підготовку та перепідготовку декілька тисяч фахівців. Крім того, ми завжди відкриті для діяльної, перспективно мислячої, талановитої молоді. Гармонійне поєднання досвіду з молодечим завзяттям та ініціативою — то завжди ключ до успіху.

Перемога завжди буде з нами, бо у нас є Вікторія

— Сергію Парфеновичу, ми починали з вами нашу бесіду з особистого, з коріння вашого родоводу, цим і завершимо. Яким виросло нині родове дерево Скрипченків?

— Разом з дружиною Любов'ю Григорівною ми виховали сина Олега, доньку Таню. У них багато двоюрідних сестер та братів, адже мені Доля послала четверо сестер. Маємо й четверо онуків. Що приємно, старші, Марія та Олег, йдуть моєю стежиною, обрали фах у царині зовнішньоекономічної діяльності та юриспруденції, працюють у системі ТПП України. Недавно Марія подарувала нам з дружиною правнучку...

— Як її назвали?

— Вікторією. Правда, гарне ім'я? Тепер перемога завжди буде з нами...

— Тільки так. Хай виростає Вікторія здоровою та щасливою. А вам, шановний Сергію Парфеновичу, від усього колективу «Голосу України» бажаємо процвітання Торгово-промислової палати України, гетьманського здоров'я та многії літа!

Інтерв'ю взяла Лідія ТИТАРЕНКО.

На знімку: **президент Торгово-промислової палати України С. П. Скрипченко.**

Фото надане прес-службою ТПП України.

«Молодь і тоді й нині завжди швидко реагує на все нове і прогресивне»

Різноманіття кредитних карток

Хочу оформити кредитну картку. Розкажіть, що потрібно знати під час її оформлення. Мені відомо, що вони є різного виду. Як їі правильно вибрати?

Тарас КОРЖЕНКО.

Миколаїв.

Відповідає виконавчий директор з питань платіжних систем та розрахунків Національного банку України Віктор КРАВЕЦЬ:

— Сьогодні 127 банків надають своїм клієнтам можливість використовувати для розрахунків за товари і послуги в торговій мережі та мережі Інтернет платіжні картки.

Відповідно до Інструкції про відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 12.11.2003 року № 492, для обліку операцій за платіжними картками банки відкривають клієнтам карткові рахунки. Для відкриття карткових рахунків клієнт подає до банку документи, необхідні для відкриття поточного рахунку.

Порядок здійснення банками емісії платіжних карток, визначення операцій, що здійснюються з їх застосуванням, і порядок розрахунків за цими операціями регулюється Положенням про порядок емісії платіжних карток і здійснення операцій з їх застосуванням, затвердженим постановою Правління Національного банку України від 19.04.2005 № 137 зі змінами (далі — положення).

Згідно з положенням платіжні картки є власністю емітента і надаються клієнту або його довіреній особі відповідно до умов договору з клієнтом.

Пунктом 2.8 та 2.9 положення передбачено, що залежно від умов, за якими здійснюються розрахунки за операціями з використанням платіжних карток, банки можуть застосовувати дебетову, дебетово-кредитну та кредитну платіжні схеми.

Дебетово-кредитна схема передбачає здійснення клієнтом операцій з використанням платіжної картки в межах залишку коштів, які обліковуються на його картрахунку, а в разі їх недостатності (відсутності) на картрахунку — за рахунок наданого банком кредиту.

Кредитна схема передбачає здійснення розрахунків за виконані клієнтом операції з використанням платіжної картки за рахунок коштів, наданих йому банком у кредит (у межах кредитної лінії).

Кредитна лінія під операції з платіжними картками відкривається банком на визначений термін та в межах установленого договором ліміту (заборгованості або граничної суми) кредитування. Термін дії кредитної лінії, яка відкривається під платіжні картки, визначається договором між клієнтом та емітентом.

Кредитування держателів платіжних карток у межах обраної емітентом кредитної схеми регламентується внутрішніми документами банку з питань кредитування та договором між клієнтом і банком-емітентом. Клієнт на власний розсуд або відповідно до умов договору (якщо кредит має цільовий характер) частково чи в повному обсязі використовує впродовж терміну його дії кредит і має зобов'язання повернути кредит та проценти за його користування на умовах, передбачених договором.

Отже, порядок надання платіжних карток та здійснення операцій з їх застосуванням регламентується чинним законодавством України, нормативно-правовими актами Національного банку України та договором, укладеним між клієнтом та банком.

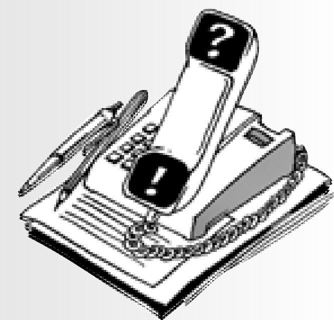
Таким чином, враховуючи зазначене та те, що банки сьогодні пропонують своїм клієнтам різноманітні види кредитування із використанням платіжних карток, для вибору відповідної кредитної картки необхідно звернутися до банку, в якому планується відкрити картковий рахунок та отримати детальнішу інформацію.

Від редакції:

***Емісія** — вливання грошових коштів у грошовий потік (обіг). Здебільшого використовується під час фінансування (інвестування) підприємства. Державою використовується у разі недостачі грошових коштів у національному обороті або при заміні старої валюти.*

***Емітент** — організація, яка випускає (емітує) цінні папери для розвитку і фінансування своєї діяльності.*

***Банк-емітент** — банк, що випускає в обіг грошові знаки, цінні папери та платіжно-розрахункові документи.*

Успадкувала вклад у банку

Сталося непоправне: близька мені людина померла, а на її рахунку в банку залишилися гроші. Що потрібно зробити, щоб переоформити рахунок померлого вкладника на своє ім'я і які документи необхідно зібрати?

Людмила Я.

Миколаївська область.

Відповідає заступник голови правління Відкритого акціонерного товариства «Державний ощадний банк України» Сергій ПОДРЄЗОВ:

— За Цивільним кодексом УРСР, який діяв до 2004 року, вклади в банку успадковувались за особливими правилами (ст. 564). Якщо в банку було зроблено заповідальне розпорядження по вкладу, то спадкоємцю для отримання грошових коштів достатньо надати свідоцтво про смерть спадкодавця, його ощадну книжку та свій паспорт. Вклади, по яких були зроблені заповідальні розпорядження, не включались до складу спадкової маси і з них не виділялась обов'язкова частка.

За п. 119 діючої на той час Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 14.06.1994 р. № 18/5, нотаріуси видавали свідоцтво про право на спадщину за заповітом на вклад, якщо в заповіті не зроблено спеціальної вказівки про вклад і в банку відсутнє заповідальне розпорядження.

З набуттям чинності нового Цивільного кодексу України радикально змінився порядок спадкування права на вклад у банку. Так, ст. 1228 ЦКУ передбачено, що право на вклад входить до складу спадщини незалежно від способу розпорядження ним (шляхом складання заповіту або відповідного розпорядження банку). Тобто на сьогодні вклади в банках успадковуються на тих само підставах, що й інше майно, а саме — на підставі свідоцтва про право на спадщину, яке видається після шести місяців з часу відкриття спадщини.

Згідно з пунктом 220 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України, затвердженої наказом Міністерства юстиції України від 03.03.2004 р. № 20/5, передбачено, що свідоцтво про право на спадщину на грошовий вклад, щодо якого вкладник зробив розпорядження банку, а також на грошовий вклад, щодо якого відсутнє заповідальне розпорядження, після смерті вкладника видається нотаріусом спадкоємцям на загальних підставах.

Для переоформлення рахунку померлого вкладника на своє ім'я в установу банку за місцем знаходження вкладу необхідно надати свідоцтво про право на спадщину, ощадну книжку, свій паспорт та довідку про присвоєння ідентифікаційного номера.

Хто з громадян-ветеранів війни користується певною пільгою?

Із задоволенням читаю рубрику «Діалог» у газеті «Голос України», і в мене виникло питання, яке стосується ветеранів війни. У п. 5 статті 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» № 3551–XII від 22 жовтня 1993 р. з наступними змінами і доповненнями до нього сказано: «Для сімей, що складаються лише з непрацездатних осіб, надається 100–відсоткова знижка за користування газом для опалення житла на подвійний розмір нормативної опалювальної площі (42 кв. метри на кожну особу, яка має право на знижку плати, та 21 кв. м на сім'ю».

Я живу в багатоповерховому будинку з центральним опаленням, площа квартири 42 кв. метри. Проживаю одна, інвалід війни II групи. Звернулася до ЗАТ «Тепловоденергія» міста і сказала їм, що згідно з статтею 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» я маю право на стовідсоткове звільнення від сплати за теплове опалення. А мені відповіли, що до п. 5 ст. 13 вищевказаного закону відноситься лише до тих, хто має індивідуальне опалення. Але в кого встановлено індивідуальне опалення, оплата здійснюється за кубічними метрами спожитого газу, а не за квадратними метрами опалювальної площі!

З огляду на вищевикладене і чинний закон прошу на сторінках газети надрукувати відповідь на таке запитання: хто з громадян–ветеранів війни (в яких будинках проживання) користується пільгою відповідно до п. 5 ст. 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»?

Валентина СУХОТИНА.

Кам'янець–Подільський
Хмельницької області.

Відповідає заступник міністра з питань житлово-комунального господарства України Анатолій КОЗЛЕНКО:

— Відповідно до статті 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (зі змінами, внесеними законом України від 04.07.2002 року № 52-IV) інвалідам війни та членам їхніх сімей, що проживають разом з ними, передбачені:

— стовідсоткова знижка в оплаті за користування житлом (квартирна плата) в межах норм, передбачених чинним законодавством (21 кв. метр загальної площі житла на кожну особу, яка постійно проживає в житловому приміщенні (будинку) і має право на знижку в оплаті, та додатково 10,5 кв. метра на сім'ю);

— стовідсоткова знижка в оплаті за користування комунальними послугами (газом, електроенергією та іншими послугами) в межах середніх норм споживання. Площа житла, на яку надається знижка, при розрахунках оплати за опалення становить 21 кв. метр опалюваної площі на кожну особу, яка постійно проживає в житловому приміщенні (будинку) і має право на знижку оплати, та додатково 10,5 кв. метра на сім'ю.

Абзацом 3 пункту 5 статті 13 згаданого закону для сімей, що складаються лише з непрацездатних осіб, передбачено знижку в оплаті за користування газом для опалювання житла на подвійний розмір нормативної опалюваної площі (42 кв. м на кожну особу, яка має право на знижку оплати, та 21 кв. метр на сім'ю). У разі використання природного газу на опалення житла його об'єм розраховується на подвійний розмір нормативної площі. У випадку, наведеному в листі пані Валентини, вона користується тепловою енергією для опалення житла і плата за неї вноситься з розрахунку за квадратний метр опалюваної площі.

З огляду на викладене у наведеному випадку площа житла, на яку надається стовідсоткова знижка при розрахунках за опалення, становить 31,5 кв. метра опалюваної площі. Решта площі оплачується за встановленими тарифами.

Оце так надбавка, аж 9,96 гривні

Я — самотня пенсіонерка, своєї родини у мене немає. Коли оформлялася на пенсію, за самотність мені доплачували 8 гривень 50 копійок (50 % від мінімального розміру пенсії). З того часу мінімуми збільшувалися багато разів, та моя доплата збільшилася на копійки і нині становить 9 грн. 96 коп. Цікаво, з якого мінімуму її нараховують і чи планується збільшення?

Галина ЗЛОТНИКОВА,

учасник Великої Вітчизняної війни.

Одеса.

Відповідає заступник голови Правління Пенсійного фонду України Валентина НИКИТЕНКО:

— Відповідно до пункту 6 Прикінцевих положень Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» до прийняття відповідного закону до пенсій, передбачених цим законом, установлюються надбавки та здійснюється їх підвищення згідно із Законом України «Про пенсійне забезпечення». Зазначені надбавки та підвищення встановлюють у розмірах, що фактично виплачувались на день набрання чинності цим законом.

Згідно зі статтею 33 Закону України «Про пенсійне забезпечення» (в редакції закону, що діяла до 22.06.2005 р.), інвалідам I групи, одиноким інвалідам II та III груп, які потребують постійного стороннього догляду, до пенсії по інвалідності встановлюється надбавка на догляд за ними в розмірі 50 процентів мінімального розміру пенсії за віком.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 03.01.2002 р. № 1 розрахунок надбавки на догляд зазначеним громадянам проводився, виходячи з розміру 19,91 грн.

Власність на незавершене будівництво

Який порядок набуття та реєстрації права власності на об'єкти незавершеного будівництва?

Людмила САЦЬ.

Волинська область.

Відповідає юрист «Голосу України» Ігор САНДУГЕЙ:

— Відповідно до статті 331 Цивільного кодексу України до завершення будівництва особа вважається власником матеріалів, обладнання тощо, які були використані в процесі будівництва. Право власності на об'єкти незавершеного будівництва реєструються органом, який здійснює реєстрацію прав на нерухоме майно, тобто Бюро технічної інвентаризації (БТІ). При переході права власності, яке може посвідчуватись правовстановлюючим документом (договором, свідоцтвом про спадщину), необхідно також його зареєструвати. Для проведення реєстрації необхідно подати: документи, що підтверджують право власності або користування земельною ділянкою для створення об'єкта нерухомого майна, проектно-кошторисну документацію та документи, що містять опис об'єкта незавершеного будівництва. Якщо виникають проблеми при реєстрації або БТІ відмовляє в реєстрації, можна оскаржити дії органу реєстрації в суді та вимагати в позовному порядку від БТІ провести реєстрацію об'єкта незавершеного будівництва.

«Діалог» з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО

Як приборкати гаражного спрута?

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧІВ

Десять років тому будівельна фірма «Стікон» у центральній частині Одеси розпочала будівництво п'яти десятиповерхових будинків. Будівельний бум у місті ще тільки починався, тому мікрорайон у районі вулиць Ковалевського та композитора Ніщинського опинився в центрі уваги всього міста. І багато одеситів заздрили тим щасливчикам, яким випадало жити в будинках 23, 25, 27 по вулиці Ковалевського та будинках 16, 22 по вулиці композитора Ніщинського. Сьогодні понад півтори тисячі одеситів мешкають у 560 квартирах цього мікрорайону.

Усе б добре, але з волі мешканців з тугими гаманцями й персональними автомобілями діти і старі залишилися без двору. Перший крок до його знищення зробили будівельники — вони просто вирубали дерева, серед яких була могутня тополя. Ну, дерева посадити можна, клумби квіткові опорядити теж не коштуватиме зусиль. Про це йшлося в листі читачів «Голосу України»

А як бути з гаражами, що заполонили двір? У листі читачів нашої газети, а під ним стоїть понад 300 підписів, мова йде про те, що «незаконно побудовані капітальні гаражі забирають разом із під'їздами половину нашого спільного двору. Вони розташовані на території, де за планом забудови мікрорайону мали бути дитячий і спортивний майданчики, куточок відпочинку, зелена зона. Іншу частину двору займає бойлерна з комунікаціями, що йдуть від неї до трьох будинків (теплотраси, мережі холодного й гарячого водопостачання) й перекриті залізобетонними плитами, що не дає можливості озеленити двір».

Шість років мешканці п'яти будинків борються за те, щоб їхній двір перетворився не на гаражний кооператив, а на двір, де можуть відпочивати діти, де можуть набиратися сил пенсіонери. Про проблему одеського двору знають у секретаріаті Президента, в Генеральній прокуратурі, в Кабінеті Міністрів. Чудово знають про неї і в Одеській міській раді, і Приморській райдержадміністрації міста.

Зусилля, енергія й настирливість людей свої плоди принесли — сім гаражів було знесено. Чотири, що залишилися, немов бетонні надоби, як більмо на оці, стирчать у дворі.

Наприкінці травня 2007 року Приморська райдержадміністрація скасувала свій дозвіл на встановлення гаражів, а їхні власники, серед яких, до речі, і відповідальний працівник обласної прокуратури, продовжують будувати, і, здається, надовго, притулки для своїх автомобілів.

Потім у ній змінилося керівництво, і «хазяйка» району Світлана Кобилянська повідомляє мешканцям, що «нині встановлюється законність облаштування гаражів за зазначеними адресами. У разі виявлення факту незаконного облаштування гаражів буде підготовлено пакет документів для ухвалення рішення стосовно їх знесення».

На словах Приморська райдержадміністрація заявляє про своє палке бажання допомогти розрубати гаражний гордіїв вузол. А насправді?

Так, приміром, гаражі будуються на тротуарах, повністю закривають огляд під час руху автомобілів і постійно створюють аварійні ситуації. Ця ділянка дворової території є небезпечною зоною для дітей, яким доводиться тепер рухатися не по тротуарах, а по проїзній частині.

Або інша будівельна байка. Мовляв, гаражі побудовано, щоб служили підпіркою для нового будинку і, отже, запобігають його можливим деформаціям. Але яка підпірка може бути в будинку, котрий щойно здано в експлуатацію?

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Представниця ініціативної групи мешканців п'яти будинків Тетяна Макарова розповідає, що, як з'ясувалося, детальне планування району, яке розробляється на основі генерального плану, не передбачає розміщення у дворі житлового мікрорайону гаражів. Якщо це так, то незрозуміла позиція не лише Приморської районної адміністрації, а й управління архітектури і містобудування міської ради, районного архітектора, державної автомобільної інспекції Одеси. Чому вони мовчать? Може, злякалися того, що власником одного з гаражів є співробітник обласної прокуратури?

Тим часом залізобетонні конструкції — фундаментні блоки, плити — не вивезено дотепер, вони хаотично розкидані по двору. Там граються діти (а де їм ще гратися?), і, не доведи Господи, може статися лихо.

Я побував у цьому дворі. Автори листа не перебільшували, і все саме так, як вони написали у листі до редакції. Крихітний дитячий майданчик — дві гойдалки, шведська стінка, пісочниця, гірка — влаштовано просто на трубах, що йдуть від бойлерної. Якщо є потреба в доступі до цих труб, то майданчик демонтують, а після ремонту встановлюють знову. Якщо ж незаконно побудовані, на думку жителів будинків, гаражі буде знесено, то територія дитячого майданчика збільшиться в кілька разів. Від цього виграють понад сто дітей, а незручності можуть виникнути лише в однієї людини, якій належить гараж.

Є в жителів будинків мрія — посадити дерева і квіти у дворі. Але ж не на залізобетонних трубах їх вирощувати!

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Для чого Оріхову бухту зробили... присадибною ділянкою

РЕЙДЕРСТВО

В усі часи людина з рушницею уособлювала силу, але в нас навіть вона безсила перед свавіллям, що освячується рішеннями судів. Про це свідчить історія, яка недавно сталася в Запоріжжі. Тут серед білого дня обласна організація Українського товариства мисливців і рибалок позбулась в Оріховій бухті на Дніпрі не лише сьомого причалу, а й нерухомого майна, котре належить більш як 600 власникам моторних човнів, катерів і яхт.

Причому торік змінив власника і восьмий причал державного заводу «Радіоприлад», однак ні в Запоріжжі, ні в профільних міністерствах пропажі чомусь не помітили. І все ж, як кажуть, шила в мішку не втаїш — цього разу рейдери нарвалися на організований спротив мисливсько-рибальської громади та на різко негативну реакцію влади в особі голови обласної ради Олександра Нефьодова.

— Про те, що нас нахабно обікрали, ми довідалися зовсім недавно, — розповів власник катера Олександр Горпиненко. — Почувши, що тут крутяться підозрілі типи, я звернувся в бюро технічної інвентаризації. А там відмовилися оформляти техпаспорт на новозбудований бокс, бо причал, який більше 60 років належав обласній організації УТМР, не лише приватизований іншими особами, а й кілька разів перепроданий. Тільки нехай вони не сподіваються на легку здобич — ми маємо з ким їх зустріти!

Але проти сили не попреш. Драматизм ситуації на власному прикладі описали командор Запорізького яхт-клубу Ігор Косов та власник і капітан яхти «Атлантика» Валерій Григор'єв. Після того, як забрали восьмий причал, де базувався яхт-клуб, спортсменів заспокоїли. Мовляв, не хвилюйтеся, все буде по-людськи. А через кілька місяців підвищили плату за стоянку кожної з яхт до 500 гривень на місяць. Однак це були ще квіточки... Вночі на одній з яхт хтось по-варварськи відламав і вкрав важелезний кіль, виготовлений з нержавіючої сталі та залитий свинцем. Нові господарі причалу заявили, що за схоронність суден жодної відповідальності не несуть, бо за це треба платити ще по 2500 гривень.

Отак і вижили з рідної хати. Добре, що 22 яхтсменів прихистили сусіди-мисливці. Вони навіть пожертвували своїм місточком над протокою до Дніпра, щоб по ній могли вільно проходити щоглові судна. Тепер і звідси доведеться вибиратися, якщо не захистить влада. Іти ж нікуди, бо не тільки в нижньому б'єфі Дніпра, а й по всьому запорізькому узбережжю причали стали приватними.

За ініціативою голови обласної ради Олександра Нефьодова було створено тимчасову депутатську комісію, яка вивчила обставини зміни власності громадської організації. Встановлено, що в минулому році під час розгляду в Господарському суді Запорізької області позову облради УТМР до Запорізької міськради про визнання права власності на об'єкти нерухомості причалу № 7 треті особи, використавши матеріали технічної інвентаризації, яку провели мисливці, привласнили споруди причалу. Це — жителі Бердянська Т. та М., котрі уклали договір купівлі-продажу майна причалу № 7 як присадибної ділянки та визнали його дійсним на підставі рішення Третейського суду. Хоча дані особи жодного відношення ані до мисливської організації, ані до причалу ніколи не мали, на підставі рішення Третейського суду Токмацький місцевий суд Запорізької області 16 жовтня 2007 року видав виконавчий лист, яким зобов'язав орендне підприємство «Запорізьке міське бюро технічної інвентаризації» зареєструвати права власності М.

А через два дні той же третейський суддя виносить нове рішення про визнання права власності на майно причалу вже за іншим ПП, яке змінило запорізьку прописку на дніпропетровську. І знов із завидною оперативністю Токмацький місцевий суд освячує права нового власника, а той через тиждень, у свою чергу, перепродує причал ще одному ТОВ.

Однак цього разу події розгорталися за дещо іншим сценарієм. До справи підключився інший третейський суддя. А на підставі рішення цього Третейського суду через десять днів (28 листопада 2007 року) Великолепетиський районний суд Херсонської області видає виконавчий лист не лише про реєстрацію права власності, але й про поділ майна злощасного причалу на 25 окремих об'єктів.

Оприлюднення висновків тимчасової депутатської комісії на двадцятій сесії Запорізької обласної ради викликало шквал емоцій. Адже, за даними Державної податкової адміністрації та Головного управління статистики в області, з особою, задіяною в описаних подіях, раніше вже були пов'язані гучні скандали у зв'язку з рейдерськими захопленнями. За даними висновками проти суддів Третейського суду, котрі сприяли привласненню об'єктів нерухомості, неодноразово порушувалися безплідні кримінальні справи. Однак правоохоронці ні до чого не докопалися, зате рейдери ставали дедалі розв'язнішими.

Тому обласна рада звернулася до Президента, Верховної Ради, Кабінету Міністрів та Генеральної прокуратури України з проханням узяти під контроль розслідування резонансних справ, створити міжвідомчу комісію з розгляду зазначених фактів рейдерства та провести перевірку діяльності згаданого Третейського суду. Хочеться вірити, що хоч після їхнього втручання експансію подібних анексій у Запоріжжі нарешті вдасться припинити.

Фото автора.

На сьомому причалі.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Автобусів побільшає

На Луцькому автозаводі відбулося виїзне засідання колегії Мінпромполітики. Говорили, здебільшого, про виконання інвестиційних програм та створення робочих місць на підприємствах автомобілебудівної корпорації «Богдан». Нинішні потужності для виробництва в Луцьку щорічно півтора тисяч автобусів планується розширити ще на 4,5 тисячі автобусів та тролейбусів. У Черкасах готується до пуску завод потужністю 120 тисяч легкових автомобілів на рік. Там же до кінця року запрацює підприємство з виробництва вантажівок.

Якщо вдасться реалізувати інвестиційні програми, додатково з'явиться майже сім тисяч робочих місць.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку: такі красені випускають на Луцькому автозаводі.

Фото автора.

У Києві — про долю Антарктики

НАРАДИ

Учора в конференц–залі готелю «Русь» відкрилася XXXI Консультативна нарада країн–підписантів Договору про Антарктику, який було укладено в 1959 році у Вашингтоні. Ці наради — своєрідний світовий Антарктичний клуб, засідання якого проводиться щорічно в тій чи іншій країні в абетковій послідовності. Торік такий збір відбувся в Індії, наступного року пройде в США.

Для участі в нараді до столиці України, яка є повноправним членом цього клубу, прибуло понад 350 представників із 46 країн світу. Протягом двох тижнів вони обговорюватимуть і шукатимуть шляхи розв'язання найважливіших проблем освоєння і збереження Антарктики — цього унікального природного заповідника. У центрі уваги наради будуть, зокрема, питання поліпшення спільного управління ним, дотримання охоронного режиму взагалі, правил поведінки туристів, потік яких щорічно збільшується, безпеки суден тощо.

Підготовка до наради проходила за активної участі і під контролем виконавчого директора секретаріату цієї міжнародної організації Йоханнеса Хубера.

— Ми зробили все необхідне для успішного проведення цього почесного для України, непростого і масштабного заходу — підготували відповідну культурну програму для учасників цього світового зібрання, — каже директор Національного антарктичного центру Валерій Литвинов.

Директор Інституту геологічних наук України, член української делегації Петро Гожик зазначає: «Ми уважно відстежуватимемо загальні тенденції, що відбуваються в Антарктиці, відстоюватимемо наші інтереси і позиції».

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

"Управління виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України у м. Києві нагадує роботодавцям-страхувальникам: керівникам підприємств, організацій, установ, підприємцям, про те, що **несвоєчасне (більше однієї доби) інформування Фонду про нещасні випадки на виробництві та професійні захворювання, що стались на підприємстві є порушенням** підпункту "а" пункту 3 частини другої статті 45 Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності", **відповідальність за яке передбачена статтею 165-4 Кодексу України про адміністративні правопорушення.**

Строк інформування про кожний нещасний випадок або професійне захворювання на підприємстві установлено постановою Правління Фонду від 19.06.2003 року №34.

Управління виконавчої дирекції ФССНВ у м. Києві"

Новоросійськ — місто «русских моряков»

Фольклорний мужик, як відомо, кладе на себе хреста, коли гроза вже колотить небом. У російському МЗС осінили себе здогадкою, що треба підвищити орендну плату за перебування свого Чорноморського флоту в Україні лише тоді, коли їм більш ніж прозоро натякнули — час «пакувати» кораблі на історичну батьківщину. Але запізніла здогадка, згідно з московським дипломатичним менталітетом, і в цій ситуації більше скидається на ультиматум, ніж на цивілізоване розв'язання проблеми. «Якби на якомусь етапі ми сіли і почали обговорювати всі питання, і українська сторона почала б говорити, що її не влаштовує плата, давайте додавати, то, напевно, ці питання, як і інші, могли б бути розглянуті», — дорікнув «нерішучій» Україні посол з особливих доручень МЗС РФ Володимир Дорохін (напевно, чиновник або сам страждає на амнезію, або сподівається, що епідемія склерозу охопила інших: українська сторона не раз порушувала це питання, але його не просто не розглядали, а відкидали з величезним обуренням як нахабство «зажерливих націоналістів» скористатися російською великодушною простуватістю). Втім, і в цій ситуації «обіцяти не означає женитися»: «До цієї стадії (тобто до готовності підвищити орендну плату. — **Авт.**) ми ще не дійшли, тому говорити про те, готові ми чи ні, сказати не можу», — туманно доніс свою думку дипломат. А далі в цьому наборі фраз і криється власне ультиматум: незмінною метою Росії є продовження термінів перебування на українській території ЧФ. І тому лише після того, як ми оцінимо велич цієї мети для сусідів, вони можуть дійти до якоїсь там стадії розмов про готовність платити більше.

На думку Москви, наголосив Дорохін, зараз закидати тезу про відмову Києва в пролонгації перебування ЧФ РФ після 2017 року «несвоєчасно». Думку, як кажуть канцеляристи, взято до відома, але наш МЗС рішуче висловив і свою: саме вчасно попередити — до зазначеного терміну, 28 травня 2017 року, ЧФ Росії має бути повністю виведений з території України.

Іншого варіанту немає. І хоч у Москві сподіваються, що це «не останнє слово», Президент Віктор Ющенко люб'язно продемонстрував наполегливість визволити партнерів з полону ілюзій: «Сьогодні є всі підстави, щоб НАТО прийняло заявку України про ПДЧ», — заявив він у столиці Канади. А це означає, що до моменту вступу нашої країни до альянсу «Севастополь перестане бути місцем базування російського Чорноморського флоту».

І справді, чим Новоросійськ не місто російської морської слави? Звісно, якщо йдеться про військовий, а не політичний підтекст справи...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ОГОЛОШЕННЯ

OPEN SOCIETY INSTITUTE

Фонд розвитку аналітичних центрів спільно з Міжнародним фондом "Відродження"

Оголошують конкурс «Інституційна підтримка та підтримка основної діяльності регіональних центрів політичних досліджень в Україні, що працюють у різних сферах»

Фонд розвитку аналітичних центрів Інституту відкритого суспільства здійснює підтримку основної діяльності та інституційну підтримку незалежних позапартійних громадських центрів дослідження державної політики у різних сферах, що працюють в Албанії, Вірменії, Азербайджані, Боснії та Герцеговині, Хорватії, Грузії, Македонії, Молдові, Чорногорії, Сербії, Косово, а також в Україні, з метою просування інклюзивних змін політик. "Інклюзивні зміни політик" - поняття, яке позначає відкритий, прозорий процес прийняття державних рішень, що відповідають громадським інтересам.

Метою нашої програми є підтримка незалежних центрів досліджень, що допомагають посилювати демократичні процеси в країнах шляхом вироблення та аналізу альтернативних політик, надають консультації уряду щодо просування їхніх рекомендацій, залучають зацікавлені сторони з-поза урядових кіл у політичні дискусії та представляють отримані результати широкій громадськості. Тому, з одного боку, потенційні грантоотримувачі мають працювати спільно з державними органами, а з іншого - Фонд також прагне фінансувати організації, що формують суспільну підтримку/суспільну дискусію щодо проблем, з якими вони працюють.

Фонд розвитку аналітичних центрів спільно із Міжнародним фондом "Відродження" пропонують ***регіональним***[1] незалежним центрам дослідження державної політики у різних сферах, подавати проекти для участі в конкурсі, що проводитиметься в два етапи (див. нижче).

Ми сподіваємося, що зможемо підтримати аналітичні центри, що працюють у регіонах України і займаються проблемами місцевих або регіональних політик та/або презентують місцеву/регіональну специфіку у рамках загальнодержавних проблем, та розробляють проекти відповідних законодавчих актів на центральному рівні.

***

Фонд надаватиме свою підтримку у першу чергу групам, які вивчають проблеми, пов'язані з економічними, політичними та соціальними реформами, приділяючи особливу увагу питанням відповідальності та ефективності уряду. Стратегія програми, в рамках якої оголошується цей конкурс, полягає у тому, щоб заохотити такий підхід до вироблення державних політик, який поширює інклюзивні зміни у них та спрямований на полегшення або вирішення конкретних соціальних проблем.

Фонд прагне підтримати організації, які поєднують прикладні дослідження із розробкою нових політик, відстежують впровадження існуючих законів і політик, беруть участь у громадській адвокаційній діяльності, а також долучаються до прозорих процесів формування політик та прийняття державних рішень на їх основі.

Ми розуміємо, що вибір зазначених напрямків досліджень буде відрізнятися в залежності від місцевого/регіонального/національного та політичного контексту, спроможностей конкретної організації, а також проблематики, що її вирішує організація.

Ми також усвідомлюємо, що для вирішення різних проблем необхідно використовувати різні методи роботи з владою (іноді навіть необхідно наважитися на певні суперечки). Втім, організації мають бути спроможними впливати на органи влади на місцевому або центральному рівні як, скажімо, при визначенні пріоритетів змін та розвитку, так і при виробленні альтернативних політик. Центри дослідження політик мають проводити дослідження та бути компетентними у певних галузях, що необхідно для надання об'єктивної інформації для змістовних суспільних дискусій. Це необхідно й для позиціонування організацій як надійних партнерів місцевої або державної влади та інших суб'єктів. Тому Фонд також заохочує аналітичні центри радше визначати пріоритетність своїх потреб та діяти у відповідності до цього, аніж керуватися пріоритетами донорів.

Фонд розвитку аналітичних центрів не фінансуватиме аналітичні центри, створені під вирішення однієї проблеми, а також не надаватиме проектну підтримку. Проектні пропозиції, спрямовані на створення нових аналітичних центрів, не розглядатимуться.

Вид фінансової підтримки основної діяльності та інституційна підтримка

З нашої точки зору, фінансування проектів мало б включати такі інституційні витрати, як зарплатня, оренда, технічне обслуговування, а також витрати на основний програмний та організаційний розвиток. Таке фінансування основної діяльності дозволить організації удосконалити свою стратегію, підтримати експериментальні та інноваційні дослідження, а також визначити нові сфери діяльності. Тому, окрім програмного розвитку, організації у своїх заявках на конкурс мають приділити особливу увагу радше інституційному розвитку, аніж простій підтримці діяльності або розрізненої проектної діяльності. Критерії фінансування включатимуть оцінку здатності організації діяти у трьох важливих напрямках, а саме: аналіз і дослідження, коммунікація та адвокаційна діяльність та інституційний менеджмент.

Заявки на конкурс повинні містити середньострокові стратегії програмного та інституційного розвитку на період від одного до трьох років. Хоча Фонд розвитку аналітичних центрів має шкалу мінімального та максимального обсягів гранту, ми не підтримуємо фінансових заявок, які перевищують третину загального бюджету організації. Натомість, заявки можуть включати у себе додаткове фінансування певної проектної діяльності, розвитку спроможностей, необхідних для проведення якісних досліджень політики та загальної організаційної підтримки. При наданні грантів Фонд враховує потреби аплікантів. Наші конкурси розроблені з метою покращення загального фінансування конкретної організації. Одна із вимог Фонду розвитку аналітичних центрів для надання грантів - це співфінансування; іншими словами, Фонд очікує, що апліканти нададуть чіткі стратегії пошуку додаткового фінансування, що гарантуватиме підтримку проекту з боку інших донорів.

Подання проектів

Розгляд поданих аплікацій складається з двох етапів. На першому етапі апліканти надсилають коротку концепцію проекту, не більше чотирьох сторінок, необхідну для того, щоб вирішити чи проекти відповідають вказаним вище пріоритетам Фонду. Концепція, написана українською та англійською мовами, має включати наступне:

- Короткий опис основних напрямків політики, у тому числі - короткий опис проблеми та її актуальність.
- Загальні програмні стратегії, цілі, методологію та діяльність, заплановану на період реалізації проекту.
- Коротку стратегію внутрішнього організаційного розвитку[2] та стратегію фандрайзингу на період реалізації проекту.
- Актуальність, мету та тривалість очікуваного фінансування основної діяльності та інституційного розвитку, а також короткий опис очікуваних наслідків реалізації проекту для подальшої діяльності організації.
- Очікувану суму фінансування на основну діяльність, інформацію про загальний бюджет організації на період реалізації гранту, а також інформацію про загальний бюджет організації упродовж останніх двох календарних років.

Пояснення: Організації-апліканти можуть також подавати додаткову інформацію про себе, зокрема, коротку довідку про історію організації, перелік основних досягнень, у тому числі приклади розроблених аналітичних документів щодо державної політики українською чи англійською мовами.

Другий етап. Після того, як Фонд розвитку аналітичних центрів і Міжнародний фонд "Відродження" переглянуть концепції проектів, обраним аплікантам запропонують подати повну фінансову заявку.

Ми додатково надамо інформацію про основні принципи підготовки заявки на другий етап конкурсу, а також, у разі необхідності, допомогу з її підготовки.

Останній термін подання концепції проектів (перший етап)

Апліканти мають представити концепції українською й англійською мовами Міжнародному фонду "Відродження" та Фонду розвитку аналітичних центрів електронною поштою на адресу, вказану нижче.

Останній термін першого етапу подання концепцій - 15 червня 2008 р. Ми зв'яжемося із обраними аплікантами із пропозицією надати повну фінансову заявку до 15 липня 2008 р.

Заявки <u>в електронному вигляді мають бути надіслані</u> за адресою: *cs@irf.kiev.ua та ttf_applications@osi.hu*

Контактні особи:

Олексій Орловський,
директор програми
"Посилення впливу громадянського суспільства"
Електронна пошта: *orlovsky@irf.kiev.ua*

Олександра Горячева,
менеджер програми
"Посилення впливу громадянського суспільства"
Електронна пошта: *goriacheva@irf.kiev.ua*

Діана Зубко,
асистент програми
"Посилення впливу громадянського суспільства"
Електронна пошта: *zubko@irf.kiev.ua*

Адреси:
Міжнародний фонд "Відродження"
пров. Бехтерєвський, 13-а, Київ, Україна, 04053
Телефон: (044) 461-95-00
Факс: (044) 486-01-66
http://www.irf.kiev.ua/programs/cs

Open Society Institute - Think Tank Fund
Oktober 6. u. 12., Budapest 1051, Hungary
Tel: +36-1-327-3000, ext. 2244
Fax: +36-1-235-3101
http://www.soros.org/initiatives/thinktank

[1] Аналітичні центри, розташовані у Києві, не можуть брати участі у цьому конкурсі; натомість, вони можуть подавати заявки у відповідності до загального конкурсного оголошення, розміщеного за адресою: http://www.soros.org/initiaitives/thinktank. Ф*онд розвитку аналітичних центрів* вже підтримав низку аналітичних центрів, розташованих у Києві, що працюють над проблемами загальнодержавного рівня.

[2] Ми заохочуємо аплікантів працювати разом з іншими провідними аналітичними центрами в Україні або за кордоном з метою розвитку організаційної спроможності та покращення внутрішніх аналітичних навичок.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго» (10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактні телефони: (0412) 402-426, 402-551, факс: 402-426, E-mail: **tender@co.ztoe.com.ua**) проводить тендер щодо виконання робіт із модернізації силових трансформаторів із заміною вводов 110кВ.

Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту публікації.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго» (10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактні телефони: (0412) 402-426, 402-551, факс: 402-426, E-mail: **tender@co.ztoe.com.ua)** проводить тендер щодо закупівлі, монтажу та наладці двох елегазових вимикачів з комплектом захисту.

Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту публікації.

До уваги акціонерів ЗАТ «Мініметалургійний завод «Істіл (Україна)»
Правління ЗАТ «Мініметалургійний завод «Істіл (Україна)»

Повідомляє про внесення змін до порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів, що відбудуться 23 червня 2008 року о 8-30 за адресою: Україна, 83062, м. Донецьк, вул. І. Ткаченка, 122, зал нарад.

З документами, пов'язаними з порядком денним, акціонери можуть ознайомитися, звернувшись письмово за юридичною адресою ЗАТ «Мініметалургійний завод «Істіл (Україна)».

Реєстрація учасників зборів проводиться
23 червня 2008 р. з 8.00 до 8.30 години.

Порядок денний:

1. Про зміну складу акціонерів ЗАТ «Мініметалургійний завод «Істіл (Україна)».
2. Про обрання представників акціонерів.
3. Затвердження нової редакції Статуту ЗАТ «Мініметалургійний завод «Істіл (Україна)».
4. Затвердження нової редакції Положення про наглядову раду ЗАТ «Мініметалургійний завод «Істіл (Україна)».
5. Переобрання членів Наглядової ради товариства.
6. Внесення змін до договору іпотеки від 09.04.2008 р. між ЗАТ «Мініметалургійний завод «Істіл (Україна)» і ВАТ «Альфа-Банк» (РФ).

Для реєстрації учасникам загальних зборів акціонерів необхідно мати при собі виписку з реєстру акціонерів і документ, що засвідчує особу.

Уповноваженим представникам акціонерів необхідно при реєстрації пред'явити довіреність, оформлену в установленому порядку, і документ, що засвідчує особу.

Довідки за телефоном: (062) 385-04-40

Правління ЗАТ «Мініметалургійний завод «Істіл (Україна)»

Господарський суд Вінницької області, 21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, постановою по справі № 10/91-08 від 19.05.2008 року у відповідності до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутом приватне підприємство «РЕАЛ-СПЕКТРІНВЕСТ» (21050, м. Вінниця, вул. Театральна, буд. 20, код ЄДРПОУ 33966232) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Сіроша Олега Миколайовича (21100, м. Вінниця, вул. Келецька, буд. 92, кім, 48).

Заяви кредиторів приймаються в місячний строк з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 15.05.2005 р. у справі № 28/13-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Украсторг» (ідентифікаційний код - 33492059; 03056, м. Київ, вул. Борщагівська, буд. 182-В; рах. № 2600731500 в АБ «Діамант», м. Київ, МФО 230854) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сніжко Олександра Юрійовича (ліцензія Міністерства економіки України Серія АБ № 176155 від 02.08.2005 р.), 03127, м. Київ, пр. 40-річчя Жовтня, буд. 126, корп. 3, кв. 18.

СПОРТ

№ 104 (4354) ВІВТОРОК, 3 ЧЕРВНЯ 2008

У середу в західній і південній частині без опадів; на іншій території невеликі дощі, місцями грози. Вітер північний з переходом на південно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі +5—10, на узбережжі морів і в Закарпатті +11—14; вдень на Лівобережжі +17—23, на іншій території +21—26, на Закарпатті до +28. У Києві та області мінлива хмарність, місцями невеликий дощ. Температура вночі +5—11, вдень +21—27.

ЦЬОГО ДНЯ, 3 ЧЕРВНЯ

❐ **1768**. Тривала Коліївщина. Гайдамацькі загони Залізняка та Гонти визволили від польської шляхти Умань. ❐ **1863**. Народився Євген Петрушевич, політичний діяч Галичини, президент Західно-Української Народної Республіки. ❐ **1908**. Народився академік Борис Рибаков, фахівець з історії та археології давньої Русі (праці «Ремесло давньої Русі», «Старожитності Чернігова» та ін.). ❐ **1913**. У Держдумі Росії виступив депутат Григорій Петровський з промовою проти національно-гнобительської політики царату в Україні. ❐ **1928**. Народився актор Костянтин Степанков. Більше ста ролей у кіно. ❐ **1938**. Донецьку область поділено на Сталінську та Ворошиловградську. ❐ **1963**. Помер Назим Хікмет, турецький письменник і громадський діяч.

Блонська у призерах

Легка атлетика. Гетцис (Австрія). Міжнародний турнір. Українка Людмила Блонська здобула «срібло» у змаганнях із семиборства (6570 очок). Першою і третьою були росіянки Чернова (6618) і Богданова (6452).

Крапку ще не поставлено

Бокс. Дюссельдорф (Німеччина). На жаль, наших бокс-чемпіонів стало менше. У поєдинку з 22-річним панамцем Ансельмо Морено українець Володимир Сидоренко програв за очками і втратив обов'язковому претендентові свій пояс WBA у найлегшій вазі. Сьомий захист став нещасливим для Володимира. Обов'язковий претендент, як і очікувалося, був небезпечним супротивником. Незважаючи на те, що бій відбувався в Німеччині, тобто не на території Морено, всі три судді віддали перемогу панамцю, тобто представникові тієї країни, де й розташована ця організація WBA: 116—113, 116—112 і 116—112.

— Бій, справді, склався для мене непросто. Але я не вважаю, що програв. Претендент має зробити більше в ринзі для перемоги, ніж це зробив Морено, — заявив Сидоренко.

Він також повідомив, що одразу після поєдинку його команда подала протест до WBA на упереджене, на їхню думку, суддівство. А головне, що у спілкуванні з ними президент WBA Жильберто Мендоса підтвердив: бій виграв Сидоренко. Результати апеляції повинні стати відомі орієнтовно через тиждень.

В іншому поєдинку того вечора супервважковаговик Тарас Биденко (Україна) взяв гору над британцем Майклом Шпроттом: 97-93, 97-94, 97-93.

А ЄС проти?..

Футбол. Сідней (Австралія). На черговому Конгресі ФІФА ухвалили рішення про ліміт на легіонерів за схемою «6+5», відповідно до якої у складі кожної з команд повинно бути не більше п'яти легіонерів. Рішення має набрати чинності з 2010 року.

Президент європейського футбольного союзу Мішель Платіні роз'яснив точку зору своєї організації з цього питання. УЄФА підтримує філософію правила «6+5», але усвідомлює, що воно може викликати безліч труднощів. Його, швидше за все, визнають незаконним в Європейському Союзі. Адже це правило суперечить принципу вільного переміщення осіб, який, у свою чергу, є основним елементом законодавства ЄС. По-друге, ряд членів футбольного співтовариства (зокрема деякі клуби) вже висловили негативне ставлення до можливого нововведення.

Згасла «зірка» світового спорту

Помер легендарний гімнаст Борис Шахлін. Про це повідомив сайт НОК України. 76-річний Шахлін — володар 13 олімпійських нагород, зокрема семи золотих, багаторазовий чемпіон світу та Європи, нагороджений Олімпійським орденом МОК, член Української Академії спорту.

«До останнього подиху Борис Анфіянович передавав свій досвід молодому поколінню, вчив бути справжніми патріотами своєї справи і країни», — йдеться в повідомленні.

Важкий тягар на радість іншим

Спортивна гімнастика. Київ. VII Міжнародний турнір «Кубок Стелли Захарової». Палац спорту. 31 травня — 1 червня. **Інформаційну підтримку змаганню надавав «Голос України»**.

Командні змагання. **Чоловіки**. Білорусь. **Жінки**. Україна (Марина Костюченко, Ангеліна Кисла, Леся Іщенко). **Чоловіки. Багатоборство**. Руслан Пантелеймонов (Велика Британія). **Вільні вправи**. 1. Крістіан Томас (Велика Британія). 2. Дмитро Гіренко (Україна). **Бруса**. Крістіан Базан (Іспанія). **Поперечина**. 1. Вес Гаагессен (США). 2. Артем Любаневич (Україна). **Стрибок**. Тео Саген (Велика Британія). **Кінь**. Дмитро Столяров (Росія). **Кільця**. Гіренко (Україна). **Жінки. Багатоборство.** Єлена Змєо (Росія). **Стрибок**. Костюченко (Україна). **Бруса**. 1. Ніна Іваненко (Білорусь). ... 3. Костюченко (Україна). **Колода**. Змєо (Росія). 2—3. Кисла, Іщенко (обидві — Україна). **Вільні вправи**. 1. Костюченко. 2. Кисла (обидві — Україна).

Традицію не було порушено — і цей турнір відбувся на високому рівні. Це думка вболівальників. І учасників. Ми були свідками того, як до Стелли Захарової підійшли декілька гімнастів і тренерів збірних Іспанії та Великої Британії. Вони дякували їй за чудовий рівень організації змагань. І в один голос стверджували, що він був вищий, ніж на чемпіонаті Європи.

Звичайно, така оцінка має тішити нас. Адже вміємо, якщо хочемо. Щоправда, Захарова завжди хоче, щоб її дітище приносило радість і спортсменам, і вболівальникам. І несе цей важкий тягар свідомо.

Велику насолоду отримали численні глядачі. Адже серед учасників було вдосталь майстрів найвищого гатунку. До речі, цього разу змагалися лише дорослі. І чимала група з їхнього числа незабаром стартуватиме в олімпійському Пекіні.

На знімку: вправу на кільцях виконує Артем Любаневич.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Так це вже інша справа!

Футбол. Контрольні матчі національних збірних. Чехія—Шотландія. 3:1. Австрія—Мальта. 5:1. Швейцарія—Ліхтенштейн. 3:0. Італія—Бельгія. 3:1. Німеччина—Сербія. 2:1. Португалія—Грузія. 2:0. Румунія—Чорногорія. 4:0. Угорщина—Хорватія. 1:1. Франція—Парагвай. 0:0. Литва—Естонія. 1:0. Нідерланди—Уельс. 2:0. Латвія—Литва. 2:1. Польща—Данія. 1:1. Вірменія—Греція. 0:0. Боснія—Азербайджан. 1:0. Тринідад і Тобаго—Англія. 0:3.

Швеція—Україна. 0:1. Гол: Назаренко, 82.

Швеція: Ісакссон (Шаабан, 46), Нільссон, Мельберг, Ганссон, Ліндерот (Свенссон, 54), Александерссон (Стоор, 72), Ібрагімович (Елмандер, 54, Алльбек, 76), Кальстрьом, Генрік Ларссон, Себастіан Ларссон (Люнгберг, 46), Вільгельмссон. **Тренер** — Ларс Лагербек.

Україна: П'ятов, Кучер, Русол (Чигринський, 46), Селезньов, Гоменюк, Шевчук, Левченко (Мандзюк, 46), Ярмаш, Сергій Кравченко, Гай, Назаренко. **Тренер** — Олексій Михайличенко.

Арбітр — Томас Ейнваллер (Австрія).

Стокгольм. Стадіон «Расунда». 25 000 глядачів. 18 градусів.

Не перебільшуватимемо надто значення цієї зустрічі. Але, погодьтеся, приємно вигравати, хоч і в товариському матчі, на полі не найслабшої з європейських збірних. І головне, що українська команда цього разу продемонструвала неабияку впевненість і досить пристойну виконавську майстерність. Нас усіх так засмутила невдача в Нідерландах, що думали — оговтаємося не скоро...

Але наша оновлена команда добре оборонялася, діяла достатньо злагоджено, прагнула до комбінаційних дій. Порадувало, що надійно зіграв П'ятов: не нервував, виручав. Отакий його добрий настрій передався й іншим футболістам збірної України, котрі ще й успішно пресингували. Також склалося, що наші гравці мали певну перевагу у фізичній підготовці.

Михайличенко, як і обіцяв, істотно перекроїв склад. Замість Кернозенка у воротах з'явився П'ятов, праворуч в обороні замість Єзерського діяв Ярмаш, Чигринського замінив Русол, Мандзюка — Кучер, Несмачного — Шевчук. Ярмаш у другому таймі перемістився в центр на позицію Тимощука, а в першому на ній діяв Левченко. Другого опорного грав Кравченко, котрий був досить активний у створенні атакуючих дій, допомагаючи диспетчерові Назаренку, а праворуч у середині діяв Гай. Пара форвардів: Гоменюк—Селезньов.

У першому таймі обидва суперники мали нагоди забити. Перший на шляху до успіху був полтавець Кравченко, котрий потужно пробив у нижній кут. Але відмінно зреагував Ісакссон. І надалі намагалися забити Гай, Назаренко, Селезньов. Двічі гравці обох команд вибивали м'яч з лінії воріт. Після удару Генріка Ларссона виручив Кучер. А потім він сам пробив, і загрозу відвів інший Ларссон — Себастьян.

Після перерви гра була вже не така динамічна. Однак, як на мене, трохи вишхідливіше діяли гості. Це, зрештою, й призвело до того, що українці забили переможного м'яча. Назаренко взяв ініціативу на себе, здійснив декілька маневрів і метрів з двадцяти п'яти завдав сильного удару. Шаабан, котрий вийшов на заміну, був вочевидь не готовий відбити м'яч — 0:1.

Отже, збірна України під орудою Олексія Михайличенка здобула другу перемогу. Виходить, що в нашій команді є досить надійний резерв. Але у зв'язку з цим виникає запитання: чи отримають переможці у Стокгольмі місце у складі восени, коли до колективу повернуться Шевченко, Воронін, Калиниченко, Тимощук, Шовковський, Гусєв, Михалик?..

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

У студентів новий чемпіон

Футбол. Сьомий чемпіонат країни серед ВНЗ. Щасливе (Бориспільський район). Стадіон ФК «Княжа». **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України»**.

31 травня. «Факел-ІФНТУНГ» (Івано-Франківськ)—МАУП (Київ). 1:1 (пенальті — 5:4). «Зооветеринарна академія» (Харків)—«Сокіл» (Бережани, Тернопільська область). 3:0.

2 червня. Матч за 3-тє місце. МАУП—«Сокіл». 4:1.

Фінал. «Факел-ІФНТУНГ» — «Зооветеринарна академія».0:0. (пенальті — 3:4).

Фінал видався на славу. Претенденти на титул упродовж чемпіонату демонстрували стабільну гру, а окремі виконавці — високий клас. І це не дивно, адже більшість гравців «Факел-ІФНТУНГ» виступають на два фронти. Як студенти — за команду свого вузу, як професіонали — за клуб першої ліги «Прикарпаття» (Івано-Франківськ).

Добрих слів заслужили харків'яни. Вони дали серйозний бій івано-франківцям, чинним чемпіонам. У першому таймі була по-справжньому рівна боротьба. Але без забитих м'ячів. Після перерви «Факел-ІФНТУНГ» опинився в надскрутному становищі, гравці залишилися вдесятьох. Їхній воротар Михайло Макогон вискочив за межі карного майданчика і схопив м'яч руками — фол останньої надії і справедливе вилучення.

Основний час завершився внічию. Все вирішували післяматчеві пенальті. Їх краще пробили харків'яни. Вони і стали новими чемпіонами України. До цього титулу їх привів тренер Василь Лященко.

На знімку: грають студенти.

Фото Віктора БРАНИЦЬКОГО.

Редактор номера Віктор НІКІПЄЛОВ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1392

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

